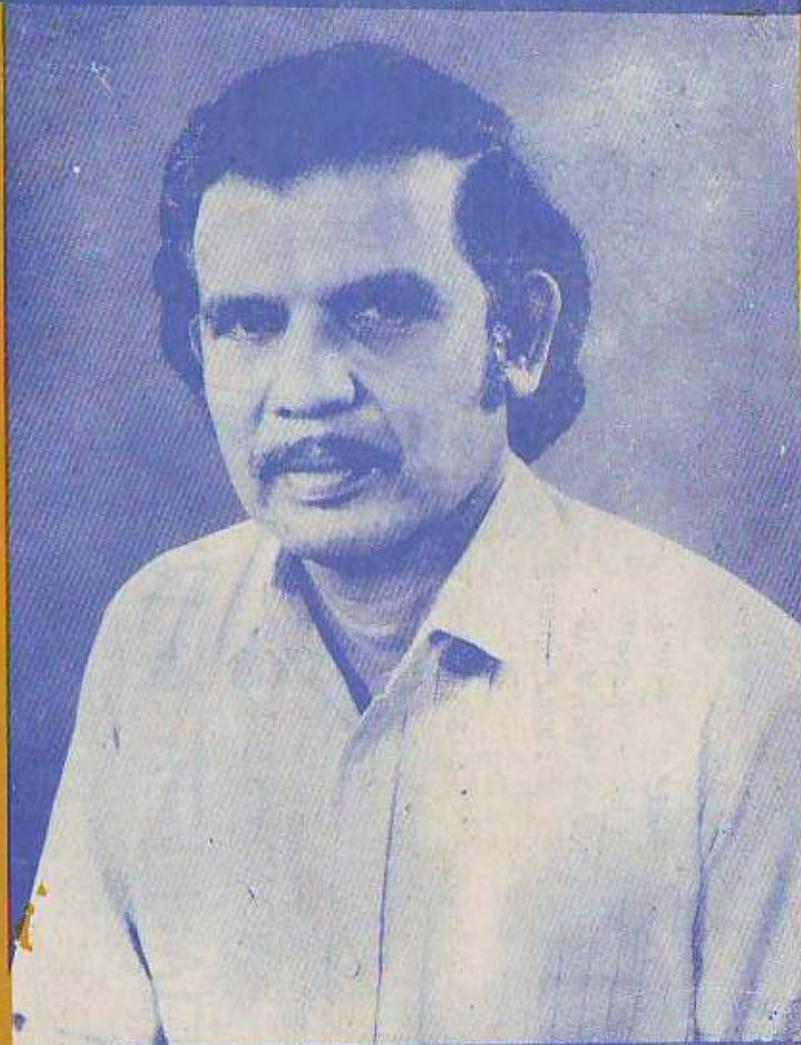

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஒக்டோபர்

1988

விலை 4 ரூபா

ஆசிரியர்: ஓடாமினிக் ஜீவா

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

216

ஒக்டோபர் — நவம்பர் — 1988

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

23-ஆவது ஆண்டு

உங்களுக்கும் நமக்குமிடையே...

வருகின்ற ஐனவரி—89-ல் 24-வது ஆண்டு மலர், மலர
இருக்கின்றது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை மல்லிகையின் நிரந்தர
அபிமானிகளுக்குத் தெரியப் படுத்துகின்றோம்.

இந்த இருபத்தி நாலாவது ஆண்டு மலரை கனம், காத்திரமாகத்
தயாரிக்க வேண்டுமென்பதே எமது பெரு விருப்பாகும். அதற்கான
ஏற்பாடுகளைச் செய்து வரும் இவ் வேளையில், மலருக்குக் கதை
கட்டுரை, கவிதைகள் அனுப்ப வேண்டியவர்கள் நேர காலத்தோடேயே
எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

வேலைப் பளு காரணமாக நாம் உங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளச்
சற்றுத் தாமதப்பட்டாலும் நீங்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொண்டு
ஆவன செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

மல்லிகை இன்று நல்ல ஸ்தாபிதமான சஞ்சிகையாக நிலை
நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இது வெறும் பிரதேச மாசிகை என்ற கட்ட
டத்தையும் தாண்டி, தேசிய மட்டத்தையும் கடந்து, தமிழ் கூறும்
உலகம் நன்கறியும் ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையாகப் பரிணாமடைந்து
விட்டது. இலக்கிய உலகில் மல்லிகையின் நாமத்தைத் தெரியாதவர்
களை இன்று இல்லை எனக் கூறலாம். சாதாரண மக்களுக்கும்
அதன் புகழ், செல்வாக்கு, சாதனை சென்றடைந்துள்ளது என்பதில்
சந்தேகமில்லை.

இந்தப் பின்னணியைச் சாதகமாகக் கொண்டு மல்லிகை மீது
அளப்பரிய நேசம் வைத்திருக்கும் சுவைஞர்கள் தத்தமது பகுதியில்
விளம்பரங்களைச் சேர்த்து உதவினால் எமது பாரிய உழைப்பில் தோள்
கொடுத்தவர்களாக ஆவார்கள்.

With the best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL
ENGINEERS — CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

53, KANDY ROAD,
JAFFNA — SRI LANKA,
phone: 23870

Branch Office :

57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377

மனமுயற்சல இது அப்படியொன்றும் சிரமமான காரியமல்ல.

அடுத்த மலர், மல்லிகைக்கு வெள்ளி விழா ஆண்டு மலர். ரொம்பச் சிறப்பாக அந்த வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாட விரும்புகின்றோம். 25-வது ஆண்டு மலரை மிக மிகச் சிறப்பான முறையில் கொண்டாட ஆவன செய்துள்ளோம்.

அதையொட்டிக் கடந்த காலங்களில் மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் இடையறாது பங்காற்றிய இலக்கிய நண்பர்களை இணைந்து 'மல்லிகை வெள்ளி விழாக்குழு' என்றொரு குழுவினரை உருவாக்க எண்ணியுள்ளோம். வெள்ளி விழாத்திட்டத்தை அக்குழுவினரே வகுத்துத் தருவார்கள்.

எதிர் பாராத வகையிலெல்லாம் மல்லிகைக்குப் புதிய புதிய நண்பர்களின் உதவி பெருகி வருகின்றது. ஆத்மர்த்திமான அர்ப்பணிப்புடன் நம்மை நாமே ஈடுபடுத்தி எந்தத் துறையிலும் உழைத்து வந்தால் நம்மைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் நம்மை அறியாமலே நமக்குத் தோள் கொடுக்கத் திரண்டு வருவார்கள்' என்பதை இந்தக் காலகட்டத்தில் நாம் அனுபவ பூர்வமாகவே அறிந்து வருகின்றோம்.

வருகின்ற அனைவரையும் அன்புடன் வரவேற்கின்றோம். ஒத்தாசை செய்ய முனைபவர்களின் ஒத்துழைப்பை நாம் இலக்கியத்தின் பேரால் மதித்துக் கௌரவிக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்.

இனி ஒரு விதி செய்வோம்!

சமீபத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசமெங்கும் 'நவராத்திரி பூஜை' வெகு கோலாகலமாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

நவராத்திரி பூஜையில் 'வாணி விழா' குறிப்பிடத் தக்க ஓர் அம்சமாகும். 'சரஸ்வதி பூஜை' இன்னும் சிறப்பான வகையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. பள்ளிக்கூடங்கள் நூல் நிலையங்கள், வங்கிகள், தொழில் நிறுவனங்கள் போன்ற பொதுசன அமைப்புகள் சரஸ்வதி பூஜையைக் கொண்டாடுவதில் முன் நின்று காரியமாற்றின,

சரஸ்வதி கல்விக்குத் தெய்வம். நூல்சுந்தான் அங்கு முக்கிய இடம் பெறவேண்டும். கலைகள்தான் பிரதான இடத்தை வகித்திருக்க வேண்டும் இவ் விழாவில்.

ஆனால் சுண்டலும் மோதகமும், வடையும், அவலும் இடப் பெற்ற அளவிற்குப் புத்தகங்கள் இடம்பெறவில்லை என்பதை மிகவும் மன வருத்தத்துடன் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

—சும்மா அவிப்பதும், திப்பதும்தான் நமது விழாக்களின் அடிப்படை நோக்கமல்ல.

வயிற்றுக்குச் செலவளிக்கப்பட்ட பணத்தில் ஒரு பகுதியை அறிவுக்குப் பயன்படுத்தி இருந்தால் ஈழத்தில் எத்தனையோ எழுத்தாளர்களின் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைந்திருக்கும்.

இன்று தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் வாரத்திற்கு ஒரு நூல் வெளிவருகின்றது.

— ஆனால் கவனிப்பார்தான் யாருமில்லை!

இனி ஒரு விதி செய்வோம்.

பரிசளிப்புகள், சிறந்த நாள் விழாக்கள், திருமணப் பரிசுகள், வெளிநாட்டு நண்பர்களுக்கு அன்பளிப்புகள் ஆகிய கொண்டாட்டங்களுக்கு ஈழத்து நூல்களை விரும்பிப் பரிசளிக்கக் கவையுர்கள் சூன் வரவேண்டும். இதை நடைமுறையில் நாமெல்லோரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்து இதைச் செய்வோமாக இருந்தால் நிச்சயம் அடுத்த வாணி விழாவிற்குள் நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் சாதித்தவர்களாவோம்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இன்று வீறு நடைபோட்டு விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கும்

ஈழத்துக் கலைப் படைப்புக்கள்

- அட்டைப் பட ஒவியங்கள், ● தண்ணீர்,
 - ஆகுதி, ● பக்திக் சந்த,
 - சலதி, ● மல்லிகை ஜீவா,
- மீரா வெளியீடுகள்:
- மழைக் காலம், ● ராதையின் தெஞ்சம்,
 - பூப்பனி மலர்கள், ● முடிவல்ல ஆரம்பம்.

ஆகிய நூல்களுக்கு நாடுங்கள்:

பூபாலசிங்கம் புத்தகக் களஞ்சியம்

15/2, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அபிப்பிராயம்

எழுதுவதில் இன்பம் காண்பவர்

— நா, சுப்பிரமணியன்

கூடல் நூற்றுண்டுக்கு மேலாக ஈழத்தின் நவீன தமிழிலக்கியத் துறையில் தனது ஆளுமையின் கவடுகளை ஆழமாகப் பதித்து நிற்கும் புதல் வரிசைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியான். புலியியற் கல்வியாளராகவும், நிர்வாக சேவை அலுவலராகவும் திகழும் கந்தையா குணராசா, M. A., S. L. A. S. அவர்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்க்குச் செங்கை ஆழியானைக் காட்சி தருபவர். புனைகதைத் துறையிற் பெருந்தொகையான ஆக்கங்களைத் தந்து அவற்றுள் இருபதுக்கு மேற்பட்டவற்றை நூலுருவில் பிரசுரித்துள்ள செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தனக்கெனத் தனியான தொரு வாசகர் வட்டத்தையும் உருவாக்கிக்கொண்ட சாதனையாளருமாவர். தமது ஆக்கங்களின் விடயக் கனதி, புனைதிறன் என்பவற்றால் ஈழத்து நவீன இலக்கியச் செல்வெறி தொடர்பான உயர்நிலை ஆய்விலே தனிச் சனிப்பைப் பெறத்தக்க தகுதியை எய்தி விட்ட ஆழியானுக்கு அறிமுகம் அநாவசியம். ஆயினும் அவாது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை இன்றைய தலைமுறையினர் இனங்காண்பதற்கு வசதியாகச் சில அறிமுகக் குறிப்புகள் தரவேண்டிய கட்டுப்பாடு எனக்கு உரியது.

செங்கை ஆழியான் அவர்கள் அறுபதுகளில் படைப்புலகில் அடியெடுத்து வைத்தவர். அப்பொழுது அவர் பல்கலைக் கழக மாணவன். ஈழத்தின் தமிழிலக்கியம் தனக்கெனத் தேசியத் தன்மை வாய்ந்த பாரம்பரியத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணக்கரு முனைப்புப் பெறத் தொடங்கிய காலம் அது. சமூக - பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுக்கெதிராகவும், பண்பாட்டுக் கூறுகளில் அந்நியப் பதிவுக் கெதிராகவும் எழுச்சி ஏற்பட்ட காலமாகவும் அக்காலப் பகுதி அமைந்தது. பல்கலைக் கழக உயர் கல்வியைத் தமிழிற் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்த அன்றைய சூழ்நிலை மேற்படி எண்ணக் கரு, எழுச்சி என்பவற்றுக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தது. அச்சூழ்நிலையில் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட இளஞர் பரம்பரையில் ஒருவராக ஆழியான் அமைந்தார். செ. கதிர்காமநாதன், பே. செம்மனச்செல்வி, செ. யோகநாதன், செம்பியன்செல்வன், முத்து சிவஞானம், அங்கையன், எம். ஏ. சுக்ரி, சி. மொனாகுரு, க. பரராஜசிங்கம், கலா. பரமேஸ்வரன், ஆ. சிவநேசச்செல்வன், சபா. ஜெயராஜா. மு. பொன்னம்பலம் முதலியோர் இப்பரம்பரையினரே. இவர்களுட் சிலர் இன்று

இல்லை: சிலர் இலக்கிய துறைகளில் தொடர்ந்து இயங்கி வருபவர்கள். இவ்வாறு தொடர்ந்து இயங்கி வந்துள்ளவர்களின் புனைகதைத் துறையில் சிறப்பாக நாவலில் அயர்வில்லா ஈடுபாடுகொண்டு உழைத்தவர் என்ற வகையிலே பல படிநிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்பவர் ஆழியான். சமூகப்பார்வை, கலையம்சம், ஜனரஞ்சகம் ஆகியவற்றின் இணைப்பாகத் திகழும் படைப்புக்கள் பலவற்றை அவர் தந்துள்ளார். ஈழத் தமிழரின் பல்வேறு பிரதேசப் பண்டாட்டுக் கூறுகளும் சமூக பொருளாதார முரண்பாடுகளும் அவற்றின் வரலாற்று நிலையிலான மாற்றங்களும் அவரது எழுத்துக்களில் இலக்கிய வாழ்வு பெற்றுள்ளன. இவை அவரை நமது சமகால பண்பாட்டுப் படைப்பாளியாக இனங்காட்டி நிற்கின்றன.

ஏனைய பெரும்பாலான படைப்பாளர்களைப் போலவே தொடக்கத்திலே சிறுகதையில் அடியெடுத்து வைத்துப் பின்னர் நாவலிற் பிரவேசித்தவர், செங்கை ஆழியான். நாளடைவிலே நாவலே அவரது பிரதான வெளிப்பாடாயிற்று. முழுநாவல்களும் குறுநாவல்களுமாக 'இருபது' ஆக்கங்கள் வரை இற்றைவரை நூலுருப்பெற்றுள்ளன எனத் தெரிகிறது. இவை ஒவ்வொன்றும் பெரும்பாலும் ஈழத்துத் தமிழரின் சமூக - பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒவ்வொன்றையே முதன்மைப்படுத்திய கதையம்சத்துடன் அமைவதனை அவதானிக்க முடியும்.

'முற்றத்து ஒற்றைப் பனை' என்ற குறுநாவலில் பாரம்பரிய கலைமரபுகளிலொன்றான காற்றாடிக் கலை (பட்டம் விடுத்தல்) பொருளாகிறது. நவீன உலக நடப்புக்களை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமுத்ய தலைமுறையின் கண்ணோட்ட

டத்திற் சித்திரிப்பது 'ஆச்சி பயயணம் போகிறாள்' என்ற குறுநாவல். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் சாதி ஒடுக்கு முறை நிகழும் கிராமமொன்றில் நிகழ்ந்து வரும் சமூகமாற்றத்தைப் பதிவு செய்வது 'பிரளயம்' நர்வல். யாழ்ப்பாணம் சார்ந்த தீவுப் பகுதிக் கிராமமொன்றின் (நெடுந்தீவு) வாழ்க்கை முறையை மணமணமும், கடல் மணமும் கமழக் காட்டுவது. வாடைக் காற்று, குடும்பத்தவரின் சுயநலத்தாலும் பொறுப்பின்மையாலும் திருமணமாகாமல் முதிர் கண்ணிகளாக வாழும் கீழ் வகுத்தர வர்க்கப் பெண்களின் மன அவசங்களைக் காட்டுவது காற்றில் கலக்கும் பெருமூச்சுக்கள். வவுனியாப் பிரதேச மண்ணிலே நிர்வாக நிலைகளில் நிகழும் ஊழல்களையும் அவற்றுக்கெதிரான எழுச்சியையும் காட்டுவது காட்டாறு. அப்பிரதேசத்தில் 1977 இனக் கொலைச் சூழலில் நிலவின இன உறவு நிலையை உறவு நிலையைச் சுட்டியமைவது ஒருமையவட்டங்கள் குறுநாவல். 1956-ல் இல்தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறை வெய்திய காலச் சூழலில் இனங்கடந்த காதலுறவின இளைய விமர்சிப்பது 'தீம் தரி கிட தித் தோம்' சிறுநாவல். அண்மையிற் பத்திரிகைத் தொடராக வெளிவந்த 'அக்கினி' நாவல் சமகால இன விடுதலைச் சூழலைப் பகைப் புலமாகக் கொண்டு சமூக உறவு நிலைகளைச் சித்திரிப்பது. ஈழத் தமிழரின் பண்டைய வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கவனத்திற்கொண்டும் சில குறுநாவல்களை ஆழியான் படைத்துள்ளார்.

இத்தகு ஆக்கங்கள் பலவற்றிலும் அடிநாதமாகத் திகழும் அம்சம் பண்பாட்டுக் கூறுகள் மன உணர்வுகள் என்பவற்றை நுட்பமாகப் பதிவு செய்யும் புள்ளி ஆகும். செங்கை ஆழியான்

அவர்கள் ஒரு புவியியலாளன் என்ற வகையிற் பெற்ற அறிவியற் பார்வையும். நிர்வாக அலுவலராகப் பல பிரதேசங்களின் சமூக மாந்தரோடு பழகிப்பெற்ற அநுபவங்களும், இயல்பாகவே அமைந்த மனிதநேய அணுகு முறையும் மேற்படி திறனுக்கு அடிப்படைகள் ஆயின என்பது உய்த்துணரற்பாலது.

ஒரு சமூகப் பார்வையாளன் என்ற வகையிலும் பண்பாட்டுப் படைப்பாளி என்ற வகையிலும் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தமது சமகால முக்கிய படைப்பாளிகளிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டுத் தனித்தன்மை வாய்ந்தவராகத் திகழ்கிறார். குறிப்பாக சமகால பண்பாட்டுப் படைப்பாளியாகத் திகழ்ந்து காலஞ்சென்ற கே. டானியலுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்வேறுபாடு நன்கு புலனாகும். டானியல் அவர்கள் சமூகக் குறைபாடுகளால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் உள்ளத்திற் பிரவாகிக்கும் உரிமைக் குரலை ஒலித்தவர்; அதற்கு வர்க்க நோக்கில் விளக்கம் காண முற்பட்டவர். ஆயின் ஆழியான் சமூக வரலாற்றை மனிதநேய நோக்கில் காண முற்பட்டவர். தனிமனிதரையும் சமூக மாந்தரையும் அவர்களது இயல்பான உணர்வோட்டங்களோடு இனங்காட்ட விழைந்தவர்: காட்டியவர். குறிப்பாக கீழ் நடுத்தர வர்க்க சமுதாய மன அவசங்களே ஆழியானது ஆக்கங்கள் பலவற்றினதும் அகநிலை ஆக அமைந்தன. இவற்றைப் பல்வேறு தளங்களில் நின்று இயற்பண்புடன் வெளிப்படுத்தியவகையிலேயே அவரது தனித்தன்மை புலப்படுகிறது.

செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தமது இலக்கிய ஆக்கத் திறன் வரலாற்றை மூன்று கட்டங்களா

கக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (காட்டாறு - ஒருமைய வட்டங்கள் முன்னுரை) கற்பனைச் சுவைபடக் கதை சொல்ல முயன்ற காலம் முதலாவது. இதிலேயே சித்திரா பேளர்ணமி, நந்திக் கடல் முதலிய வரலாற்றுக் கற்பனைப் படைப்புக்கள் எழுந்தன. இரண்டாவது கால கட்டத்தில் சமூக முரண்பாடுகளை அவதானிக்கும் நோக்குநிலை வளர்ச்சி ஏற்பட்ட போதே 'பிரளயம்' 'வாடைக் காற்று' முதலிய படைப்புக்கள் உருவாயின என்பதும், மூன்றாவது கட்டத்தில் சமூக உழைக்கக் கெதிரான எழுச்சியைச் சித்திரிக்கும் நோக்கு முனைப்புப் பெற்ற போது காட்டாறு பிறந்ததென்பதும் அவரது கூற்றுக்களாற்றப்படுவன. காட்டாறுக்குப் பின் (1977-இன் பின்) வந்த அவரது படைப்புக்களிலே அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி காணப்படுகிறது என்பது நுணர்ந்து நோக்கிக் கண்டறியப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

இவரது ஆக்கங்களில் 'வாடைக் காற்று' திரைப்படமாக வெளி வந்துள்ளது. தமது ஆக்கங்களுக்கு இரு முறை சாகித்ய மண்டலப் பரிசையும், வேறு பல பரிசுகளையும் ஈட்டிக் கொண்ட இவர் ஒரு படைப்பாளியாக மட்டுமன்றித் தனிமனித நிறுவனமாகவும் திகழ்பவர். யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் இயக்கு சக்தியாகத் திகழ்வதோடு இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் அமைப்பாயராகவும் பணிபுரிபவர். இலக்கிய ஆக்கங்களையும், பாட நூல்களையும் வேறு பல வகைப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டு நூற் பிரசுரத் துறையிற் சாதனை புரிந்த இவர் பிறரையும் அவ்வகைகளில் தூண்டிச் செயற்படுத்துபவர்.

நொபேல் இலக்கியப் பரிசு பெற்றவரான வோலே சொயின்காவுக்கு இப்பொழுது 58 வயது. இவர் ஆபிரிக்காக் கண்டத்திலேயுள்ள நைஜீரியா தேசத்திலே பிறந்தவர். செயின்கா ஆங்கில மொழியிந்தான் எழுதுகிறார்.

கவிதை, கட்டுரை, நினைவுப் படைப்பு, சமூக விமர்சனம் போன்ற வற்றில் ஈடுபாடு காட்டினாலும், நாடகத்துறையிலேயே இவர் கூடுதலான புகழை ஈட்டியிருக்கிறார். மேற்கூறிய நாடுகளில் நன்கு அறியப்பட்ட நாடகாசிரியர்களில் செயின்காவும் ஒருவர். கடந்த 30 வருடங்களாக இவர் எழுத்துலகில் இயங்கிவந்த பொழுதிலும் நம்மில் பலருக்கு இவருடைய எழுத்துக்கள் பற்றி எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை. 1966-லே இவருக்கு இலக்கியத்திற்கான 'நொபேல் பரிசு' கிடைத்த பின்னரே இவரைப்பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள முற்படுகிறோம்.

சொயின்கா தமது சொந்த தாய்நாடான நைஜீரியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் கல்வி பயின்றவர். இங்கிலாந்திலே 'லீட்சு' பல்கலைக் கழகத்தில் படித்து வந்த வேளையிலே பிரிட்டிஷ் நாடகாசிரியர்களாகிய ஜோன் ஓஸ்பர்ன், ஆர்னல்ட் உவெஸ்கர், எட்வர்ட் பொண்ட் போன்றவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி வந்தார் என்று அறிகிறோம்.

கிறிஸ்துவப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த வோலே சொயின்கா நைஜீரியாவிலே 'யோரூபா' இனக் குழுவைச் சேர்ந்தவர். இருந்தபோதிலும் இவர் கிறிஸ்துவச் சமயக் கிரியைகளைத் தனிப்பட்ட முறையிலே வெறுக்கிறார் என அறிகிறோம். அதேசமயம் யோரூபா இனக் குழு சம்பந்தப்பட்ட கற்பிதங்களை இவர் அங்கீகரிக்கிறார். எனவேதான், தனக்கென்று ஒர் இலக்கியப் பிரபையை (தனித்துவப் பண்பு கொண்ட உருவகத்தை) சொயின்கா ஏற்படுத்தியுள்ளார். இவரை அவ்வாறு இனம் காணும்பொழுது இந்த கிறிஸ்துவ சமயக் கிரியைகளும், யோரூபா இனக்குழு பற்றிய படிமங்களும் இவருடைய 'நாடகங்களிற்' காணப்படுவதாக விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரும் 'நியூயோர்க் டைம்ஸ்' பத்திரிகையின் நாடக விமர்சகர் ஜெரோமி ஜெரோட் கூறுகிறார்:

'சொபோக்கினிஸில் இருந்து பேர்னாட் ஷோ வரையிலுமான அரசியல் நாடகாசிரியர்கள் வரிசையிலே சொயின்காவும் கவிதை, அரசியல் விமர்சனம், சமுதாய விமர்சனம், பழைய ஞாபகங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நாடகப் படைப்புக்களைத் தந்துள்ளார்'

அமெரிக்க விமர்சகரின் இந்தக்கூற்று உண்மைதான். தமது அரசியல் கருத்துக்களுக்காக நைஜீரியாவிலே இரு தடவை சொயின்கா சிறையில் இடப்பட்டவர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

தமிழிலக்கியப் படைப்புக்களும் விற்பனை, அறிமுகப் பிரச்சினைகளும்

எஸ். கருணாகரன்

சுமார் 13 வருடங்களுக்கு முன் இவர் எழுதிய நாடகங்கள் ஒன்றின் பெயர்; 'டெத் என்ட் த' 'கிங்ஸ் ஹோஸ் மன்' மரணமும் மன்னவனின் குதிரை வீரனும் என்ற பெயர் கொண்ட இந்த நாடகம் பிரிட்டிஷ்ஷார் நைஜீரியாவைக் கைப்பற்றிய காலத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. நைஜீரியக் கிராமம் ஒன்றிலே நடைபெறுவதாகக் கூறப்படும் இந்நாடகம், கவிதைப் படிவங்களுடாக அரசியலைக் கிண்டல் செய்கிறது. இது ஒரு நையாண்டி நாடகம்.

சமய அடிப்படைகளைக் கொண்ட ஒரு பண்பாடு, கலாசாரம் வெளியுலக படாடோபங்களினால் சீரழிவதை நாடம் புலப்படுத்துவதாக விமர்சகர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

இவர் தமது கருத்துக்கள் எவையாக இருந்தாலும் ஒளிவுமறைவின்றிக் கூறிவிடுகிறார். கலை இலக்கியங்கள் மூலம் மாற்றங்களைக் கொண்டு வரலாம் என இவர் தீவிரமாகவே நம்புகிறார். கலை, இலக்கியச் சக்திகளை இவர் வியந்து பாராட்டுகிறார்.

ஓர் எழுத்தாளன் என்ற முறையில் அவர் தன்னைப் பற்றி எவ்வாறு நினைக்கிறார்?

'நான் ஒரு வசன நடை எழுத்தாளன் என்று என்னைக் கருதிக் கொண்டது கிடையாது. நாடக அரங்கில் நான் எழுத்தாளனாக உருவாகினேன், ஒரு சக்தி வாய்ந்த நாடக மரபிலே நான் உருவாகி வளர்ந்தவன். நாடோடி நாடக மரபு எங்களுடையது. நாட்டுக் கூத்துப் போன்று நாடகப் பா நாடகம் (போலீத் ஒப்ரா) எங்கள் நாட்டில் பலகாலமாகவே இருந்து வருகிறது, அந்த விதமான நாடக மரபின் காதலினால்தான் மேடை நாடக உலகத்தில் பிரவேசித்தேன் என்று நினைக்கிறேன். அதன் பின்னரே அரசியல் அடிப்படையிலே நாடகத்துறை ஆற்றக்கூடிய மகத்தான பணியை நான் உணர் முற்பட்டேன். சமுதாய மாற்றம், கூட்டுமொத்தமான மனித அனுபவப் பரிவர்த்தனை, அதனைப் பொருள் கொண்டு விளக்கும் வாய்ப்பு, வரலாற்று அனுபவம், அரசியல் அனுபவம் — இத்தனையும் மேடை நாடகம் மூலம் சாத்தியமாகின்றன'.

நமது நாட்டைச் சேர்ந்த சீதா குலோத்துங்க என்ற எழுத்தாளர் சிறிதுகாலம் நைஜீரியாவிலே ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர், '98' -ல் வோலே சொயின்சா பற்றி ஓர் உரையாற்றினார். இதுதான்: நைஜீரியா, காணா, சியரோனியோன், சம்பியா, கீனியா போன்ற ஆபிரிக்க நாடுகளிலே வாழும் பலகோடி மக்கள் தமது வெளிப்பாட்டு மொழியான ஆங்கிலத்திலேயே மக்களுடன் நான் பேச விரும்புகிறேன். அதேசமயம் அமெரிக்கா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள் போன்ற இடங்களில் வாழும் கறுப்பு நிறச் சகோதரர்களுடனும், ஐரோப்பியர்களுடனும் பேச விரும்புகிறேன். எனவே ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதனால் என்னிடத்தில் முரண்பாடும் இல்லை. குற்ற உணர்வும் இல்லை'. இவ்வாறு வேர்லே சொயின்சா குறிப்பிடுகிறார்,

உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதனால் உலக கவனத்தை அவர் பெற முடிந்தது என்றும் கூறலாம்.

(கலைப்பூங்கா வானொலி நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற பேச்சு).

ஈழத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளை உணர்வு ரீதியாகவும், பொதுமேடைகள், பத்திரிகை சஞ்சிகைக் கட்டுரைகள் மூலமாகவும் அறியமுடிகிறது. மிக முக்கியமாக படைப்பாளிகளின் படைப்பாக்கங்கள் நூலுருப் பெற்று அவை மக்களிடம் அறிமுகமாவதில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளே இங்கு மையம் பெறுகின்றன. தன் கருத்துக்கள் சமுதாய வழி நடத்தலுக்காக படைப்புக்கள் மூலம் பெறவேண்டும் என்பதையே இலக்கிய கர்த்தா செய்கின்றான். பாதிக்கப்பட்ட, பின்தள்ளப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளை அவர்களின் உணர்வுகளை, அவர்கள் எதிர்பார்ப்பவற்றை அவற்றிற்கான வழிகாட்டல் தீர்வுகளை இலக்காகக் கொண்டே செயற்படுகின்றான். இந்த வழிகாட்டலின் கருத்துக்கள் (படைப்புக்கள்) மக்களைக் சென்றடைவதில்தான் இங்கே பிரச்சினைகளும், இயலாமையுமாக ஒரு புதிய சுவர் நிற்கின்றது.

பலரும் கருத்துத் தெரிவிப்பது போல (நூல் வெளியீடும், புத்தக விற்பனையும்) ஈழத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களின் நூலுருவும், விற்பனைப் பிரச்சினையுமே இங்கு பெரும் தாக்கமாக உள்ளது. நாம் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கின்றோம், பேசுகின்றோமே தவிர அவற்றிற்கான தீர்வுகளைக் காண்பதிலும், நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் சரியான வழிமுறைகளைக் கையாள்வதில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

அனேகமாக பல படைப்பாளிகளின் புத்தகங்கள் ஒரு பிரதேசத்திற்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடக்கின்றது. அவை மற்றைய பிரதேசங்களுக்கு சரியான முறையில் சென்றடைவதில்லை. அவற்றிற்கான ஆக்கமைப்புக்களை பரந்துபட்ட அளவில் ஒவ்வொரு பிரதேச வாரியாரும் அமைக்க வேண்டும். முதலில் இலக்கிய கர்த்தாக்களும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும் சரியான முறையில் இந்தப்பிரச்சினைக்கான தீர்வில் இறங்க வேண்டும்.

ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்து வெளியிடப்படும் நூல் ஏனைய பிரதேச இலக்கிய வழிகளில் கூட்டுறவு முறையுடன் அவ்வப் பிரதேசங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு உரிய முறையில் மக்களைச் சென்றடைய ஆவன செய்யலாம். அவ்வப் பிரதேசங்களில் உள்ள புத்தக விற்பனையாளர்களிடம் நம் நாட்டுப் படைப்புக்களுக்கு முன் ஒத்துழைப்புத் தருமாறு நாடலாம். முன்னின்று அதற்காக விசுவாசமாக உழைக்க வேண்டும். இந்த நிலமைக்காக நாம் நம் மைசுடுபடுத்துவோமானால் ஒவ்வொரு எழுத்தாளனின் ஆக்கமும் நூலுருப் பெறுவது மட்டுமல்ல மக்களின் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அந்த எழுத்தாளன் இனங்காணப்படுவான்.

பாம்புகள் எல்லாம் செத்து விட்டனவா?

— முருகையன்

[குலோத்துங்கன் கவிதைகள் பற்றிய குறிப்புகள் சில]

அடுத்த கட்டத்தில் நோக்குமிடத்து புத்தக விற்பனை முகவர்கள் எமக்காக முயலவேண்டும். எந்தப் புத்தக விற்பனை நிலையங்களையும் நாம் பார்க்கும்போது அங்கே தமிழகத்தின் வர்ணக்கோலங்களையே காணமுடிகிறது. எமது நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகைகளையோ புத்தகங்களையோ மூலைகளில் ஒருபக்கத்தில் தண்டணக்காக வைப்பது போல வைத்துவிட்டு தமிழக மசாலாக்களை விற்பனை செய்கின்றனர். தமிழக வெளியீடுகளுடன் எமது வெளியீடுகளையும் சமமாக வைத்து விற்பனை செய்ய வேண்டும். இதில் கிரமம் ஒன்றும் இல்லை. மக்களுக்கு ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பில் இவர்களுக்கும் பங்குண்டு. தமிழகச் சஞ்சிகைகளை மட்டும் காணுமிடத்து அயல்விட்டு வெளிச் சத்தில் காலம்போக்கும் செயலாகத்தான் இருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்கள் பல காலமாக எங்கும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தபோதும் இன்றுவரை எந்தப் புத்தக முகவரும் இசற்காக ஒத்துழைத்ததாக இராமை மனசுக்கு நிரம்பவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

இவைதவிர எழுத்தாளர் கூட்டுறவில் ஒத்துழைப்புத் திட்டமூலமாக ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளரின் படைப்புக்களை விற்பனை செய்வதற்காக வழிவகை செய்யலாம். ஒரு படைப்பாளி தன் படைப்புக்களைக் கொண்டு திரிந்து தானே அறிமுகப்படுத்தி விற்பனை செய்வது அழகானதுமல்ல. நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதுமாகும். ஏனைய இலக்கியவாதிகளே தத்தமது பிரதேச வாரியாக அறிமுகப்படுத்துவதே சரியானதாகும்.

கடந்த ஏப்ரல் — மே மல்விகையில் நெல்லை க. பேரன் குறிப்பிட்டது போல கிராமப் படிப்பகங்களில்தான் அனேகமாக நம் நாட்டு இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்த ஏதுவானதாகும், இதனூடாக இலக்கிய கர்த்தாவின் கருத்துக்கள் நேரடியாக மக்களைச் சென்றடையும். படைப்பிலக்கியத்தின் நோக்கம் எங்கு சென்றடைய வேண்டுமென்ற இலக்குடன் படைக்கப்படுகிறதோ அது நேரிடையான வெற்றியைத் தரும்

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் பத்திரிகைகள் செயற்பட்டு வந்தாலும் இன்னும் சில வழிமுறைகளைக் கையாள வேண்டும். கொழும்புப் பத்திரிகைகள் செய்துவந்த அளவிற்கு யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள் பூரணத்துவமாக ஒழுங்கமைப்புகள் செய்யவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள் சில காலங்களில் நிறைய இலக்கிய விடயங்களைப் பிரசுரிக்கும். சில காலங்களில் ஒரு சிறுகதையுடன், சிலவேளை அதுவும் இல்லாமலும் இருக்கும். (வாரம்பலர்களில்தான்) இலக்கியக் குறிப்புகள் நூல் அறிமுகங்கள் இலக்கிய கலந்துரையாடல் கூட்டங்கள் என்பவற்றை சில தினங்கள் முன்பாக அறிவிப்பின் ஏனைய இடங்களில் வாழும் இலக்கிய ஆர்வலரும் கலந்துகொள்ள வாய்ப்புக்கள் இருக்கும். நாம் பிரச்சினைகளுக்காக ஒலம்புவதுடன் நின்றுவிடாது அதற்கான தீர்வுகளைக் காண ஒத்துழைப்போம். இதுதான் எமது எதிர்காலத்தின் தேலையாகும்.

இனம், மதம், நாடு சார்ந்த ஒடுக்கலகளை மட்டும் சாடுகின்ற அளவிலே குலோத்துங்கன் நின்று விடவில்லை. பொருளியல் சார்ந்த கரண்டல்கள் எப்பொழுதுமே இக் கவிஞரின் நெஞ்சகத்தை நெருடிக்கொண்டிருப்பனவாகும். 'எத்தனை நாள்' என்னும் கவிதையில் இதனை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். 'எத்தனை நாள் இது நடக்கும் — புவி | எதுவரை இதனைச் சகிக்கும்' வயிற்றைப் பிசைந்து துவண்டு — பசி | வாட்டும் நோயிற் புரண்டு | கயிற்றின் புரியெனச் சுருண்டு — பலர் | காய்வார் கண்கள் இருண்டு..... கொட்டும் வளங்கள் ஓர்பால் — பசி | குடலைப் பிடுங்கும் மறுபால் | ஒட்டிய வயிற்றில் கூட்டம் — மிக | உண்டுஎளிப்பார் ஆட்டம் — எத்தனை நாள் இது நடக்கும் — புவி எதுவரை இதனைச் சகிக்கும்.....' மனிதர்களிடையே நிலவும் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் வெறும் மனித நேய அடிப்படையில் மட்டுமன்றி, சமூக நீதி என்ற முறையிலும் அணுகப்படல் வேண்டும் என்பது குலோத்துங்கன் கோட்பாடாகும். அதனால்தான் அவர் பாடுவார் — 'வளியொன்று வர வேண்டும். செல்லரித்த | மரமனைத்தும் விழ வேண்டும். தரு

விச் செல்லும் | ஒளியொன்றும் எழ வேண்டும் | வேடம் மற்றும் ஊடுருவிப் படவேண்டும். பரவலாக | விழிப்பொன்று வரவேண்டும், மானிடத்தின் | விசை முழுதும் எழ வேண்டும். மறம் தவிர்ந்த | அழிப்பொன்று வர வேண்டும். உருக்கி வார்த்து, அடிப்படைகள் புதுவாக அமைக்க வேண்டும்' புரட்சி பற்றி அவர் கொண்டுள்ள எண்ணங்கள் இங்கு துலங்குகின்றன.

இந்தத் தொடர்பிலே, ஆண் — பெண் தொடர் நிலை, மகளிர் விடுதலை பற்றிய உணர்வுகளும் குலோத்துங்கன் கவிதைகளிற் காணப்படுகின்றன. 'ஒரு பாதி மக்கள் தொகை மகளிர் அன்றாடி | ஒத்த நிலை பெற்றநிலை; மானிடத்தின் | இரு பாதி மேல் கீழ் என்றியங்கும் மண்ணில் | ஏற்றத்தாழ்வற்ற நிலை எங்கு காண்பீர்?' என்று கேட்கிறார் கவிஞர். 'நிகர் என்று மனித குலம் நிமிர்ந்து நிற் | நிலம் முழுதும் சமத்துவமே நெறியென்றாக | உகம் ஒன்று புதிதாக உருவம் செய்வோம் | ஒவ்வாத பண்பனைத்தும் உருக்கு வார்ப்போம்' இதுதான் குலோத்துங்கனின் குறிக்கோள்.

கவிஞர் குலோத்துங்கன் காதலைக் கையாளும் முறை மிகவும் நளினமானது நாகரிகமானது.

முன்னராவது புத்தகத்தின் கடைசிப் பாட்டு, 'கைகள் தொடாது' என்று தொடங்குகிறது. 'நெஞ்சினில் அரும்பி நினைவில் வளர்ந்து | நெருக்கம் மலருமடா — உறவின் திறைவுகள் கனியுமடா | கொஞ்சதல், தழுவல், குலவுதல் உடல்கள் | கூடாதியலுமடா — ஈருளம் | குவிவதும் கலவியடா' என்பார் கவிஞர்.

என்ன இது? காதலிலும் தீண்டாமையா? இப்படியெல்லாம் நாம் வியப்படைவோம். வேறொரு பாட்டிலே கவிஞர் குலோத்துங்கன் நமது இந்த வியப்புக்கு மற்றொரு விதத்திலே விடை தருகிறார். 'விரல்களுக்கும் நினைவுண்டு மெய்தொட்ட இன்பமெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் வரவழைத்து மகிழ்கின்றேன்... விழிகளுக்கும் நினைவுண்டு. நமது நட்பில் | மீளாத காட்சியிலே செவிகளுக்கும் நினைவுண்டு. புலரும் வான்நேர் | திருமகள் தின் கவை மொழியை மீண்டும் மீண்டும் | புவியிருக்கும் வரை கேட்பேன்' — இவை குலோத்துங்கன் படைத்துக் காட்டும் பாட்டியல் மொழிகள்.

வெறும் எண்ணங்களின் வாழ்விலே தோன்றும் கற்பனை அனுபவமாக இவற்றைக் கருத முடியாதன்றோ! 'கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும் | ஒண்டோடி கண்ணே உள்' என்று பாடிய வள்ளுவன் மரபன்றோ தமிழ் மரபு! புலன்வழி நுகர்ச்சியின் தோய்வு இன்றிப் பெறுமதி வாழ்ந்த கலை தோன்ற இயலா

தென்பதைக் குலோத்துங்கன் பாட்டுகளும் நமக்கு உணர்த்தத் தவறவில்லை.

தமிழ், மனிதம், காதல் என்பவற்றைப் பாடிச் செல்லும் குலோத்துங்கன் மனித சமூக உறவற்றை ஒரு வெற்றிக் காவியமாகவே காண்கிறார். சில அழகு மூஞ்சிக் கவிஞர்கள் போன்று ஒரு சோக நாடகமாக அதனை அவர் கண்டாரில்லை.

ஆயினும், மனித நாகரீக ஒட்டத்தின் எதிர்மறைக் கூறுகளையும் அவர் அவதானிக்கத் தவறவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக போதை மருந்துப் பழக்கப்பற்றி அவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார். 'குடிப்பன ஓராயிரம். மென் பெருளாய் உண்ணக் | கொள்வன ஓராயிரம், வெண்புகையாய் வாயில் | பீடிப்பன ஓராயிரம், பின் ஊசியேற்றிப் | பெறுவன ஓர் ஆயிரம்.....' என்று நொந்து கொள்ளுகிறார் குலோத்துங்கன் 'சான்றோர் ஏற்றுக் கொள்ளாத பொருள்கள் இவை' என்பதையும் தெள்ளத் தெளிவாக உறுதி படச் சொல்லிவிடுகிறார்.

இது போலவே நாகரிகத்தின் பெயரினால், அவைகளோடு பேட்டியிடுவதையே தமது உள்ளுணர்வுகளைக் கொண்டுவிட்ட பெண்களையும் விமரிசனஞ் செய்து கிறார் கவிஞர் 'புகைபிடித்தல் கற்றார்கள். புருடருக்கு நேரா கச் | சிகை முடித்துக் கொண்டார்கள். தெருவில் உலவுகையில் | மங்கையெனத் தோன்று தற்கு மணமிலராய், ஆடவர்போல் | அங்கிகளும் கால் நழையும் ஆடைகளும் பூண்டார்கள் | போதை மயக்கப் பொருள்களிலே தம் உரிமைப் | பாதை இருப்பது போல் பயணம் தொடர்ந்தார்கள் | ஆடவர்க்குத் தாம் சமமாய்

ஆகும் நிலை, ஆடவர்தம் | கேடனைத்தும் கற்புத்தான் சிட்டுமும் எனும் தத்துவத்தை | ஆரிவர்க்குக் கூறினரோ?' என்பது குலோத்துங்கனார் கேள்வி.

இத்தனைக்கும் குலோத்துங்கன் மகளிர் விடுகலைக்கும் உரிமை வாழ்வுக்கும் எதிரி அல்லர் மகளிர் விடுகலை என்பது அவர் கடைப்பிடிக்கும் மானிதக் கோட்பாட்டின் ஓர் இன்றியமையாத அங்கமாகும். இதற்குரிய சான்றுகளையும் நாம் மேலே கண்டோம்.

இனி, இக்கவிஞரின் கலை யாகக் தெரிபற்றியும் பாட்டியற் பண்பு பற்றியும் சில குறிப்புகள் தருதல் பொருத்தமாகும். 'வாழ்க்கை அநுபவத்தின் தூலமான ஒரு காட்சியே கலையில் இடம்பெறுகிறது. ஆனால் ஒரு விதமான உருமாற்றம் இங்கு நிகழ்ந்து விடுகிறது. பொதுமைப் பாட்டுக் கூறும் இக்காட்சியுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதால், நிகரற்ற தனித்தன்மையும் உணர்த்தும் ஆற்றலும் அக்காட்சிக்குக் கிட்டும்' என்னும் கருத்துப்பட அவ்வார் (சுற்) சிஸ் என்னும் அறிஞர் எழுதியுள்ளார்.

பொதுமைப்படுத்தல் என்பது விஞ்ஞானியின் செயல் முறையாகும் பரந்துபட்ட நிகழ்வுகளிலிருந்து பொதுவான சில கோட்பாடுகளையோ விதிகளையோ விஞ்ஞானி தொகுத்து எடுக்கின்றான். இதுவே பொதுமைப்பாடு. ஆனால் விஞ்ஞானி இவற்றைக் கோட்பாடுகளாகவும் விதிவாளராகவும் வரையறுத்துச் சூத்திரமாக்கி வெளிப்படுத்துகிறான்.

கலைஞனும் பொதுமைப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபடுகிறான். ஆனால், கலைஞனுக்கு வசமாகும் பொதுமைப்பாடு, அருவமான

சூத்திரங்களாயும் விதிகளாயும் வகுத்து உரைக்கப்படுவதில்லை. தூலமான ஒரு காட்சியாக — பருமையான படிமமாக — அதனுடன் சேர்ந்து உணர்த்தப்படுகிறது. ஆகவே கலைப்படைப்பிலும் பொதுமைப்பாட்டுக்கு இடமுண்டு கவிதையில் வரும் சொற்கள் பருமையான காட்சிகளை நமக்குக் காட்டுவதுடன், நுண்மையான (அதாவது பொதுமைப்பாடுடைய) கருத்துக்களையும் முற்றாக விலக்கிவிடுவதில்லை.

குலோத்துங்கன் பாட்டிலே, பொதுமையான கருத்துக்கள் சற்று எடுப்பாக முன்னிற்கின்றன. தனித்தன்மை வாய்ந்த புலக்காட்சிகள் ஓரளவு பின்னணிக் குத்துள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. அவருடைய பாட்டான்றை எடுத்துக் கொள்வோம் — 'மனிதனை வளர்ப்போர் இந்த | மண்ணினை வளர்ப்போர்: மாந்தன் | தனியனென் றென்னு வாரோ? | சர்வமும் தன்னுள் கொண்டோன் | பனி மலர்த்தண்மையோடு பரிதியின் கனலும் கொண்ட | புனிதனும் அவனே! சக்திப் புதையலும் மலனேயன்றோ?' இப்பாட்டிலே, மண், பனி, மலர், தண்மை, பரிதி, கனல், புதையல் என்னும் பத்துச் சொற்களுந்தான், பருமையான புலக் காட்சியைத் தருகின்றன. இவை தரும் புலக் காட்சிகளும் தனித்தன்மை குன்றியனவாய், பொதுப்படைவான உணர்வுகளையே பெரிதும் எழுப்புவன ஆகும்.

மேற்படி பாட்டுடன், சடாவதனன் என்னும் இளைஞரொருவர் எழுதியுள்ள சில வரிகளை ஒப்பிடுவோம். 'இடக்கரம் இழந்து | இருதயம் பிளந்து | இறந்து கிடந்த | முத்துவீன் முகத்தை | எப்படி மறக்க! | எப்படி நினைக்க | எனக்கு ஏதோ |

பிடித்திருக்க வேண்டும் | எழுந்து நின்று | வீட்டைப் பார்த்தன் | மாணியும் கழுத்துமாய் | இவரின் கையைப் பிடித்தபடி | சின்னக் குடிவாக்குள் | நுழைந்த நினைவுகள் | காயப் போட்ட | கறுத்தப் பாவாடையின் | எரிந்தமீதிகள் | புகைந்து கொண்டிருந்தன.....'

'கல்லறை மேலான காற்று' என்னும் நூலில் வரும் மேற்படி வரிகளில் இழந்த இடது கை, பிளந்த இருதயம், மாலை, கழுத்து, கைப்பிடி, சின்னக் குடில், கறுத்த பாவாடை..... என்றெல்லாம் வரும் சொற்களும் தொடர்களும் பருமையான, உருப்படியான புலக்காட்சிகளைப் பிறப்பிக்கின்றன அல்லவா?

இவ்வாறு நாம் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது, குலோத்துங்கன் பாட்டுக்கும் சடாவதன்ன் பாட்டுக்குமிடையே உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கும் பொருட்டன்று. குலோத்துங்கன் பாட்டில் பொதுமை கூடியும், சடாவதன்ன் பாட்டிலே தனித்தன்மைகள் முனைப்புப் பெற்றும் உள்ளமையை விளக்குவதே இங்கு நோக்கமாகும். இவ்விரு பாட்டுகளின் ஏனைய இயல்புகளை நாம் இவ்விடத்திலே பரிசீலிக்கவில்லை.

தனித்தன்மை கூடியிருந்தால் கலைப்படைப்பின் மேம்பாட்டுக்கு மெருகூட்டுவதை நமது பழைய மரபுகளும் உறுதி செய்கின்றன, 'கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு | பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடன்' என்று குறிஞ்சி நிலத் தலைவனெருவனை அடையாளம் காட்டுகிறது குறந்தொகைப் பாட்டொன்று. ஒரு முழுவைத்துக்கொண்டு, ஒரு முழு நாட்டையும் அதன் வெளிப்புறக் காட்சிகளையும், அதன் உலைவையும் அறிமுகஞ் செய்யும் கலை நுணுக்கம் மனங்கொள்ளத் தக்கது.

ஆயினும், தனித்த புலக் காட்சிகள் பொதுமைப்பாட்டுக் கூறுகளுடன் இணைந்து பெறும் கலைப்பெறுமதியை உதவுவதிலே குலோத்துங்கனுடைய விஞ்ஞான நெறிப்பட்ட சிந்தனைப் போக்கு பெரிதும் உதவியுள்ளது என்பதற்குத் தடையில்லை.

சிலர் நினைப்பது போல, கலைஞன் புத்தியில்லாத மூடனல்லன். அவனுடைய புத்தி, புலக் காட்சியுடனும் மெய்ப்பாடுகளுடனும் மன எழுச்சிகளுடனும் சேர்ந்து அவற்றினூடாகவே வெளிப்படுகிறது. புத்தியின் செயற்பாட்டிலே உயரிய பயிற்சி வாங்கிக் பெற்றவரீ, குலோத்துங்கன். அத்துடன் அடிநாள் முதலே உணர்ச்சி வளப் பொலிவுடைய வாழ்க்கை முறையையும் போற்றி வருபவர். அந்த முறையிலே, முழுமையான சிறப்பியல்புப் பெறுமதியை அணுகும் ஆற்றல் அவருடைய படைப்பு களுக்கு வாய்த்துள்ளது.

இருப்பினும் அவருடைய படைப்புகளில் ஆய்வறிவு நெறிப்பட்ட — புத்தி சார்ந்த — பொதுமையான — கூறுகள் முதலிடம் பொறுகின்றன. கவிஞர்கள் சிலரை உணர்ச்சிக் கவிஞர்கள் என்று விதந்து கூறும் வழக்கம் எம்மிடையே உண்டு. அந்த வழக்கத்தின் வழியிலே, குலோத்துங்கனை உணர்ச்சிக் கவிஞர் என்று கட்டுதல் பொருந்தாது. அப்படி ஒரு 'பெயரிடு' அவசியமானால், அவரை அறிவுச் சார்புக் கவிஞர் என்று கூறிக்கொள்ளலாம்.

இனி, குலோத்துங்கனின் மொழியாட்சியையீட்டுச் சில குறிப்புகள் அவசியமாகின்றன. இவருடைய சொல்வளம் செந்தமிழ்ப் பண்புடையது எனலாம். மிகுக்கான செப்பமான சொற்களை இவர் விரும்பிக்

கையாங்கிரர். ஒரு சமயம் நம் நாட்டுக் கவிஞரான 'மஹாகவி' (து. உருத்திரமூர்த்தி) 'எழுத்தைப் பிறருக்காய் இறக்கிட, என் சிந்தனையைச் | சின்ன மனிதர்க்காய்ச் சிறிதாக்கத் தேவையில்லை | சிறப்புக்கொரு புதிய சிகரத்தை நான் அமைப்பேன்' என்று பாடினார். அவர் என்ன கருத்தில் அவ்வாறு சொன்னாரோ நாம் அறியோம், ஆனால், குலோத்துங்கனைப் பொறுத்த வரை செவ்விய மொழியாட்சியை நோக்கி இலகுபடுத்துவது பற்றி அவர் அக்கறை கொள்ளவில்லை, அதனால் இன்று 'புதுக்கவிதை' என்று குறிக்கப்படும் ஆக்கங்களுடன் மட்டும் பழகிய வாசகர் கூட்டம் குலோத்துங்கனை உள்வாங்கிக் கொண்டதிலே சிரமங்கள் சில இருத்தல் கூடும்.

ஆனால், 'புதுக்கவிதைகள்' சிலவற்றிலுள்ள இருண்மை—தெளிவில்லை, மலைப்பு, பயக்கம், குழப்பம் என்பன குலோத்துங்கனிடம் இல்லை, கலைகளில் இருண்மைபற்றிக் குலோத்துங்கனார் என்ன கருதுகிறார் என்பதை 'கலை வானில் வாணம்' என்னும் அவருடை பாட்டொன்று தெளிவாக்கி விடுகிறது. 'மாடிக்குப் படியமைத்த வண்ணம் போல | வாசத்தை ஒரு வரியாக்கி அடுக்கி வைத்தல் | வேடிக்கையன்று. புதுக்கவிதை: முற்றும் | விளங்காததெனின், நன்று, மேதைச் சின்னம்....' என்பதில் அவருடைய கிண்டல் புலப்படுகிறது.

'குளிர்கின்ற நெருப்பு, பனிக் கூட்டங்கள் கொட்டுகின்ற அனல், கொடைஞர் கண்ணில் ஒளிக்கின்ற அருள், இருளின் கூட்டம் உமிழ்கின்ற ஒளி' என்றெல்லாம் இவர்கள் சொற்சிலம்பம் ஆடுகிறார்களாம். இவை யெல்லாம் அற்புதங்கள், சித்துக்கள் என்று எதிர்க்குறிப்புடன்

(அய்றனி) நையாண்டி செய்கிறார், இவற்றை மத்தாப்புகள், வாணங்கள் என்றும் அவர் வருணிக்கிறார். திருவிழாக்களிலே இவை எல்லாம் விலைபோகுமாம். ஆனால், தினசரி வாழ்வில் இவை எல்லாவுக்கு உதவும் | இந்த மத்தாப்புகளும், வாணங்களும் வின் அதிர வெடித்தச் சிறிது காலம் வெளிச்சங்காட்டி மறைந்துவிடுமாம். இவ்வாறு கவிஞர் கருதுகிறார். (1973 இல் வைகறை வெளியீடாக வந்த 'வெளிச்சங்கள்' என்னும் புத்தகத்தின் அட்டை நம் கண்முன் தோன்றுகிறது, இதில் வாண வெடிக்கையை நினைவுபடுத்தும் சித்திர அமைப்புக் காணப்படுகின்றது) மரபு வழிக் கவிதை பற்றிக் குலோத்துங்கன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்— 'மரபுவழிக் கவிதை இனி வராமாதென்போர் | மழலை மொழி, ஒரு சிலரை வருத்தக் கண்டோம் | பரவை மணற் கடற்கரையில் ஊற்றெடுப்போர் | பரவை இனி வற்றுமெனில், பகைப்பார் உண்டோர்?'

ஆனால் நாம் ஒன்றை நன்கு கவனித்தல் வேண்டும். மரபு வழிக் கவிதைகள் எல்லாமே திறமானவையும் அல்ல; புதுக்கவிதைகள் யாவுமே அப்படியே தூக்கி விசிவிடக் கூடியவையும் அல்ல. மரபுக் கவிதைகளுக்கு என்று சில பலவினங்கள் உண்டு. அவை எவை என்று இனங்கண்டுகளைத் தன்மையைத் தரும். அவ்வாறே புதுக்கவிதைகளுக்கும் சில உள்ளார்ந்த குறைபாடுகள் உண்டு. இவற்றையும் அடையாளங் காணுதல் வேண்டும்.]

நமக்கு இனி வேண்டிய கவிதைவகையைத் தேடுவதில் நாம் இரு திசைகளிலே இயங்கலாம். ஒன்று மரபிலிருந்து புதுமைக்கு வருவது மரபிலுள்ள பட்ட கொப்புகளை (பிற்போக்குக் கூறுகளை) ஒடித்து விழுத்துவது.

மற்றையது, புதுமையிலிருந்து செழுமைக்குச் செல்வது; புதுமை என நமக்குமுன் வைக்கப்படும் சில படையல்களின் வெறுமையை யும், வறுமையையும். இரூண் மையையும் நிராகரிப்பது.

இந்த இரண்டு வழிசளில் முதலாம் வழியிலே சென்று கொண்டிருப்பவர் சவிஞர் குலோத்துங்கன். அவருடைய எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் புதுமைக்கும் புதுமையாய்த் திகழ்வன. அறிவுச் சார்புக் கவிஞரான அவர், தமிழ்க் கவிதையைப் புதியதொரு கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதற் பெரிதும் உதவியுள்ளார்.

அவருடைய விஞ்ஞான, எந்திரவியல் அறிவையும், நீருவாகத் திறமையும் ஒப்புக் கொண்டு அவரை அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராகக் கிப்பெருமை கொள்கிறது, தாய்த் தமிழ் நாடு.

இலங்கையராகிய நாமும் இவரைப் பேற்றுறுவதிலே பின்தங்கிவிடவில்லை. இவருடைய பாட்டுத் திறத்தையும், கலைப் புலமையையும் பாராட்டுவதிலே நமது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் முந்திக் கொண்டுவீட்டது. இலக்கியப் படைப்புக்காக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு 1980 இல் இலக்கிய கலாநிதி (டி.லிற்) பட்டம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. நமது விமரிசன முன்னோடியாகிய பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் கலைப் பீடாதிபதியாக அமர்ந்திருந்த காலத்தில் மேற்படி நிகழ்ச்சி நடந்தேறியமை நினைவுகூரத்தக்கது.

குலோத்துங்கனாகிய முனைவர் வா. செ. குழந்தைசாமியின் கவிதைத்திறமை மேலும் விரிவு பெறுவது தமிழிலக்கிய உலகின் நல்ல காலத்தைச் சுட்டிக் காட்டும்.

(முற்றும்)

தரமான அச்சு வேலைகளை அற்புதமாகச் செய்து தருபவர்கள்.

ஒவ்வொரு வர்ண வேலைகளின் தரமிக்க தேர்ச்சியாளர்கள்

விசயா அழுத்தகம்

551, காங்கேசன்துறை வீதி,
(நாவலர் சந்தி)
யாழ்ப்பாணம்.

23045

பழந்தமிழ்ப் புலமையும் நவீன இலக்கிய நோக்கும்

துரை. மனோகரன்

அண்மைய மல்லிகை இது மொன்றில், நவீன இலக்கியங்கள் பற்றிய புலவர் கீரனின் கருத்துகளைப்போட்டி, வாசகர் ஒருவர் 'தூண்டில்' போட்டிருந்தார். மல்லிகை ஆசிரியரும் அதற்குச் சருக்கமாகப் பொருத்தமுடன் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். இது தொடர்பாகச் சிந்தித்தபோது, பழந்தமிழ்ப் புலமை கொண்டோரிற் கணிசமானோரிடத்துக் காணப்படும் நவீன இலக்கியங்கள் பற்றி ஒருவகை அலட்சிய, அல்லது வெறுப்பு உணர்வு குறித்து நோக்க வேண்டும் எனத் தோன்றியது.

எந்தவொரு இலக்கியவாதியும் பழந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், நவீன இலக்கியப் பரிச்சயமும் பெற்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆயினும், நமது இலக்கிய காரரிற் பலருக்குப் பழைய—நவீன இலக்கியங்களிற் பயிற்சிகூறாவாக இருப்பது வருத்தத்துக்குரியதே. நவீன இலக்கியவாதிகள் பல்வேறு வசதியினங்கள் காரணமாகப் பழந்தமிழ்ப்புலமை பெற்றிருப்பது சிலவேளை சாத்தியமாவதில்லை, எனினும் அவர்களிற் பொரும்பாலோர் பழைய இலக்கியங்கள் மீது வெறுப்புணர்வு கொண்டோர் எனக் கருதிவிடுவதற்கில்லை. ஆனால் புலவர் கீரன் போன்றோர் நவீன இலக்கியங்கள் மீது திட்டவாட்ட

மான எதிர்ப்புணர்வு கொண்டிருப்பது தற்செயலான நிகழ்வன்று.

இத்தகையவர்கள் நவீன இலக்கியங்கள் மீது எதற்காக ஒருவகை அருவருப்புணர்வை, அல்லது காழ்ப்புணர்வைக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற கேள்விகளு விடை காண்பதே நம்முன்னுள்ள பிரச்சினையாகும். அதற்கு முன்னதாகச் சில விடயங்களை நோக்குவது தெளிவாக ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். வரலாற்றுணர்வும், மாற்றங்கள் இயல்பானவை என்ற புரிந்துணர்வும் கொண்டோர், இயல்பாகவே முன்னோடியான சிந்தனா வாதிகளாக விளங்குவது பொது நியதி. இது எல்லாத் துறைகளுக்கும் போலவே, இலக்கியத்துறைக்கும் பொருந்தும். இந்த அடிப்படையிலேயே, காலவோட்டத்தை உணர்வோருக்கும், காலம் பற்றிய பிரக்ஞை அற்றோருக்குமிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கியத்துறையிலே இறங்கான போது மான உதாரணங்களைக் கண்டு கொள்ளலாம். வரலாற்றுணர்வும், மாற்றம் பற்றிய பிரக்ஞையும் இல்லாத இலக்கியவாதிகளை இருபிரிவினராகக் கொள்ளலாம்: ஒருவகையினர் சமய அடிப்படையில் நின்று இலக்கியத்தை நோக்குபவர்கள், இத்தகையவர்களுக்கு

உதாரணமாக விளங்கியவர், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுவாமிநாத தேசிகர் என்பவர். (சைவ) சமய அடிப்படையிலானவையே சிறந்த நூல்கள். அவை தவிர்ந்த எவையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தகாதன என்பதே அவரது கருத்தாக இருந்தது. அத்தகைய கருதுகோளே சுவாமிநாத தேசிகர் போன்றோருக்கு, நூல்களின் தரத்தை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோலாக விளங்கியது. மறுபிரிவினர், பழையவை மாற்றம் எதுவுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியவை, புதியவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்ற பிடிவாத உணர்வு கொண்டவர்கள். இத்தகைய போக்கின் பிரதிநிதியாகவே புலவர் கீரனும் விளங்குகின்றார்.

தமிழாராய்ச்சி தொடர்பான விடயங்களிலும் பழமைப்பண்போக்கே பிரதிபலிக்கப் படுவதனைக் காணலாம். சென்ற நூற்றாண்டில் சிறந்த ஆய்வறிஞராக விளங்கிய சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையை, மரபுவாதியாகத் திகழ்ந்த சபாபதி நாவலர், தமது 'திராவிடப் பிரகாசனை' என்ற நூல் மூலம் கண்டித்தமையும், இந்த நூற்றாண்டின் தமது காலகட்டத்தில் முன்னோடியாக ஆய்வுச் சிந்தனைகளை வளியுறுத்திய பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை. மரபுவழித் தமிழ் அறிஞர்களாற் கண்டிக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் இந்நிலை பெரிதும் மாற்றமுறவில்லை, முற்போக்கான அணுகுமுறையுடன் ஆய்வுவகிற் செயற்படுவோர், மரபுவாதிகளின் சம்பிரதாயமான கண்டணங்களைப் பெறத் தவறுவதில்லை, இத்தகைய நிலை, ஒப்பீட்டுரீதியில் இலங்கையைவிடத் தமிழகத்தில் அதிகம் என்றே கூறலாம்.

நாம் இதுவரை நோக்கியதி லிருந்து, வரலாற்றுணர்வு,

மாற்றம் பற்றிய பிரக்ஞையும் இல்லாத இலக்கியவாதிகள், தமிழ் அறிஞர்கள் என்போர், அவற்றைப் பற்றிய புரிந்துணர்வுடன் தத்தமது காலகட்டங்களிற் செயற்படுவோரைக் கண்டித்து ஒதுக்க முற்படுவது நியதியாகிவிட்டது, இவ்வாறு, பழமைவாதிகள் 'முன்னோர் மொழிப் பொருளைப் பொன்னேபோற்' போற்றும் மனப்பான்மை கொண்டிருப்பது மாத்திரமன்றி, நவீன இலக்கியங்களைக் கண்டித்தனமாகக் கண்டிப்பதற்கும் காரணிகள் இல்லாமல் இல்லை.

பிற இந்திய மொழி இலக்கியத்துறைகளைப் போன்றே தமிழ் இலக்கியத் துறையிலும் நவீனத்துவத்தின் சுவடுகள் 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து பதியத் தொடங்கின. நவீனத்துவம் பதிந்த புதிய இலக்கியங்கள் இயல்பாகவே பழந்தமிழ் இலக்கியப் போக்கினின்றும் வேறுபட்ட பண்பமைதிகளைக் கொண்டவையாக அமைய நேர்ந்தன. பழைய நிலப்பிரபுத்துவத்தினின்றும், அரை நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ அம்சங்களுக்கான நிலப்பெயரல் ஏற்படத் தொடங்கவே இலக்கிய வடிவங்களிலும் மாற்றம் புகத் தொடங்கியது. இத்தகைய வடிவ மாற்றத்தை உரைநடை சிறப்பாக ஏற்படுத்தியது. பழையமையின் சகல அம்சங்களினதும் வெளியீட்டுச் சாதனமாக விளங்கிய செய்யுள் அமைப்பு, நவீனத்துவத்தின் சகல அம்சங்கள் தொடர்பாகவும் வெளியீட்டுக் கருவியாகப் பதவிடப்பற்ற உரைநடைக்கு விட்டுக் கொடுக்க நேர்ந்தது, பாரதியின் கைவண்ணத்தில், பழைய செய்யுள் அமைப்புச் செப்பனிடப்பட்டு, நவீன தமிழ்க் கவிதை உதயமானது. செய்யுள் அமைப்பிற் பேரிலக்கியமாக விளங்கிய காலி

யத்துக்குப் பதிலாக உரைநடையிற் பேரிலக்கியமாகிய நாவல் அறிமுகமாகியது. உரைநடையின் செல்வாக்குக் காரணமாகச் சிறுகதை, நவீன நாடகம் முதலியவை தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் செழுமையைச் சேர்த்தன. செய்யுளுக்கும் உரைநடைக்குமிடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்குமுகமாக, பரிசோதனை முயற்சியாக வசனகவிதை அறிமுகமானது. காலப்போக்கில் தனது உருவத்தின் செல்வாக்கினால், பலரதம் ஆதரவைப் பெற்று, புதுக்கவிதையாக வளரத் தொடங்கியது. இத்தகைய நவீன இலக்கியங்களுக்குரிய அடித்தளத்தை உற்று நோக்கினால், புதுமை நாட்டம், சமுதாயச் சார்பு, வரலாற்றுப் பார்வை, எளிமை முதலான பண்புகளைப் பொதுப்படையாக அவை கொண்டிருப்பதை உரைலாம். அதனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களினின்றும் வேறுபட்டு, பொருள், வடிவம், சுவை ஆகியவற்றில் முற்றிலும் புதியனவாக நவீன இலக்கியங்கள் அமைந்தன. காலஞ்சென்ற கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டமை போன்று, 'நவீன இலக்கியத்தின் மிகமுனைப்பான அம்சங்களில் ஒன்று, புதுமையை — மாற்றத்தை — பிரக்ஞையுடையதாக மேற்கொள்ளுவதாகும்'.

பழைய இலக்கியங்களுக்கும், நவீன இலக்கியங்களுக்குமிடையிலான முக்கிய வேறுபாடு, பழையவை எக்காலத்துக்கும் பொருத்தமான விழுமியங்களைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளமையும் நவீனமானவை சமகாலப் பிரச்சினைகளுக்கு முதன்மை கொடுப்பதமாகும். மேலும், நவீன இலக்கியங்களில் மாரீச்சியக் கருத்த்கள் பரவலாக இடம்பெறத் தொடங்கியமையும், தமிழ் இலக்கியப் பரப்பின் கருத்துளத்தை விரிவாக்க உதவியது,

பழைய — நவீன இலக்கியங்களுக்கிடையிலான இத்தகைய வேறுபாடுகளை, பழைய — நவீனவாதிசூக்கிடையிலான முரண்பாடுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. 'காலத்துக்கேற்ற வகைகள் — அவ்வக் காலத்துக்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும்' ஞால முழுமைக்கும் ஒன்றாய் — எந்தநாளும் நிலைத்திடும் நூலொன்றுமில்லை' என்று பாரதி உணர்ந்திருந்த இயக்கவியல் போக்கை உணராமையே, இத்தகைய முரண்பாடுகளுக்கான முதன்மையான காரணமாகும்.

மேலும், பழைய இலக்கியங்கள் விழுமியங்களுக்கு முதன்மை கொடுப்பது, சமகாலப் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கத் தயங்கும் பழமைவாதிகளுக்குப் பாதுகாப்பான கவசமாகவும் விளங்குகின்றது. எல்லாக் காலங்களுக்கு மேற்ற அறம், இறைபக்தி, கற்பு, சகோதரத்துவம், நட்பின் சிறப்பு, பெரியோர் பெருமை, கவிஞர்களின் கற்பனைத்திறன், சொற்பொருட் சிறப்பு முதலானவற்றைப் பேசுவதும், எழுதுவதும் படித்த பழமைவாதிகளையும், பாமரர்களையும் ஒருங்கே கவரத்தக்கவை. இந்தச் சகத்தை விட்டுக்கொடுக்க அவர்கள் விரும்புவதில்லை. வரலாற்றுணர்வு, மாற்றம் பற்றிய புரிந்துணர்வு, மக்கள்நல நாட்டம் முதலானவற்றை இயல்பாகக் கொண்டிராதோர், நவீன இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ளாவிட இயலாது என்பது கூறாமலே விளங்கும். அதேவேளை வெறும் 'கதை' படிப்போரையும் நாம் நவீன இலக்கிய பரிச்சயமுள்ளோராகக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

நவீன இலக்கியங்களை ஏற்படாதானால், சமகாலப் பிரச்சினைகள் பற்றிய புரிந்துணர்வு அடையாமானது. அவை பற்றிய கருத்துகளை உள்வாங்கவும், வெளியிடவும்

வேண்டிய தேவை அல்லது நிர்ப்பந்தம் ஏற்படலாம். ஆனால், பழைய இலக்கியங்களை மட்டும் உரத்து உரைப்பாருக்கு இந்த கைய 'சுமைகள்' இல்லை அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் சமகாலப் பிரச்சினைகள் என்பவை, சோற்றுக்காகத் தொட்டுக்கொள்ளும் ஊறுகாய் போன்றவையே. மேலும், நவீன இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்தவண்ணமுள்ளன. அவற்றோடு தொடர்ந்து பரிச்சயம் கொண்டிருப்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தேவை யற்றது. உலகளாவிய ரீதியில்

அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார மாற்றங்களும், விடுதலை உணர்வுகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. இவற்றை ஜீரணிப்பதற்குத் திராணியற்றோர், நவீன இலக்கியங்களை (படிக்காமலே) எதிர்ப்பர் என்பது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. புலவர் கீரன் போன்றோரது உலகம், பழைய தடங்களிலே தடுமாறிக் கிளாண்டிருக்கும். ஆனால் புற உலகம் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்காமல். மாற்றங்களைச் சமர்த்து, சமூன்று கொண்டே யிருக்கும். ●

புத்தகங்கள் மீதான தடை நீக்கம்

சோவியத் யூனியனிலேயே மிகப் பெரிய நூலகம் வெளியீடு நூலகமாகும். இதுவரையில் படிப்பதற்குத் தடை செய்யப்பட்டு விசேட காப்பகம் ஒன்றில், வைக்கப்பட்டிருந்த பல நூல்கள் இப்போது இந்த நூலகங்களுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. மகாத்மா காந்தி, ஜவாஹர்லால் நேரு, ரவீந்திரநாத் தாகூர் முதலியோரது நூல்களும், இதர அயல்நாட்டு ஆசிரியர்களது நூல்களும் இதில் அடங்கும்.

“ஜவாஹர்லால் நேருவின் நூல் ஒன்று, ‘இந்திய சுதந்திரமும் சமுதாயப் புரட்சியும்’ என்ற நூல், தாகூரின் ‘நான்கு அத்தியாயங்கள்’ மது தண்டவதேயின் ‘மார்க்கம் காந்தியும்’ என தலைமை நூலகர் நிரூபல்தி தெரிவித்தார்.

சில பிரச்சினைகளில் சோவியத் தலைவர்களின் கருத்துக்களுக்கு இந்த நூலாசிரியர்களின் கருத்துக்கள் வேறுபட்டு இருந்ததால் இந்த நூல்கள் விசேடக் காப்பகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று நான் நினைக்கிறேன். வெளிப்படாத தன்மை நிலவுகின்ற இந்தச் சமயத்தில், அவற்றை ரகசியமாக வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவேதான், அயல்நாட்டு ஆசிரியர்கள் எழுதிய 260,000 நூல்கள் எல்லாநூலும் படிப்பதற்கு வசதியாக அங்கிருந்து பொது நூலகப் பிரிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன” என்று அவர் கூறினார்.

ரகசியமாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் நூல்களை, நூலகத்தின் பகிரங்கப் பிரிவுக்கு மாற்றுவது குறித்து முடிவு செய்வதற்காக, அரசு ரகசியங்கள் பாதுகாப்புத் துறையில், 1987 மார்ச்சில் ஒரு விசேடக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. முதலில் இந்தக் கமிஷன் ஸ்டாலின் காலத்தில் அடக்கு முறைக்கு ஆளான புகாரின், ரிகோவ், சினோவியேவ், காமனேவ், பியாதேகோ, புப்ளோவ் மற்றும் இந்த முக்கிய கட்சி நிர்வாகிகளின் நூல்களை பகிரங்கமாக்கப் படிக்க அனுமதியளித்தது.

இடைக்கால அரசாங்கத்தின் தலைவர் கெரன்ஸ்கி, எதிர்ப்பு புரட்சிக்காரர்களான ஜெனரல் தெனிகின், ஜெனரல் கிராஸ்னோவ், ஜெனரல் சவான்கோவ் ஆகியோரது நூல்களும் எல்லோரும் படிக்க தற்போது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன என்று நிலா பல்தினு சொன்னார்.

அதே சமயத்தில், பாசிசக் கருத்துக்களை, வன்முறையை, தேசிய இனப் பகைமைகளைப் பரப்பும் நூல்களுக்கும், ஆபாச நூல்களுக்கும் சோவியத் யூனியனில் கிஞ்சிற்றும் இடமில்லை என்பதை நிலா பல்தினு தெளிவுபடுத்தினார். *

மல்லிகைப் பந்தல் எமது வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஓவியங்கள் (37 சுழத்து பேரூ மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)	...	20 - 00
ஆகுதி (சிறுகதைத் தொகுதி — சோமகாந்தன்)	...	25 - 00
எள்ளில் விழுந்த நான் (புதுக் கவிதைத் தொகுதி — வாகதேவன்)	...	9 - 00
மல்லிகைக் கவிதைகள் (51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	...	15 - 00
இரவின் ராகங்கள் (சிறுகதைத் தொகுதி — ப. ஆப்பன்)	...	20 - 00
தூண்டில் — டொமினிக் ஜீவா	...	20 - 00

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கழிவுண்டு:

மேலதிக விபரங்களுக்கு: 'மல்லிகைப் பந்தல்'
134 B, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

- தரமான சர்வதேச இலக்கிய நூல்கள்,
 - நவீன விஞ்ஞானப் புத்தகங்கள்,
 - சிறுவர்களுக்கான வண்ண வண்ணச் சித்திரப் புத்தகங்கள்,
 - உயர் கல்விக்கான பாட நூல்கள்,
 - சோஷலிஸ தத்துவப் புத்தகங்கள்,
- அனைத்தும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

★

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்.

புத்தகசாலை

15/1, பலாவி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்;

124, குமாரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2;

36111

1978-க்குப் பின்

ஈழத்தின் தமிழ் நாவலிலக்கியம்

— நா. சுப்பிரமணியன்

4

1978 க்குப் பின் வெளிவந்த நாவல்களில் முற்சட்டிய இனப் பிரச்சினை தொடர்பான ஆக்கங்களை அடுத்து எமது கவனத்துக்கு வருபவை சாதிப்பிரச்சினை தொடர்பான ஆக்கங்கள். சாதி என்பது தமிழரிடையில்—பொதுவாக இந்திய சமுதாயத்தில்—நீண்டகாலமாக நிலவிவரும் சமூக அடக்குமுறையொன்றின் வடிவம். பிறப்பினடிப்படையிலே சமூகத்தின் ஒரு சில பகுதியினரைத் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதுதல், உரிமைகள் பலவற்றை மறுத்தல், 'அடிமை—குடிமை' களாகக் கொண்டு அடக்கியானால் முதலிய செயல் முறைகளாக இது வெளிப்படுவது. இவ்வடக்கு முறை பல சந்தர்ப்பங்களில் சுற்பழிப்பு, சித்திரவதை, கொலை, தீவைப்பு முதலிய கொடுர கோலங்களையும் கொண்டுள்ளது. குறித்த ஒரு சாதியைச் சார்ந்தோரே 'சாதிக்குள் சாதி' பார்க்கும் உள்பாங்கினால் தம்மை உயர்ந்தோர் எனக்கொள்ளும் மரபும் உண்டு. பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாததும் அடிப்படை மனித உரிமைகளை உதாசீனம் செய்வதுமான இச் சாதி முறைமை அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டியது என்ற உணர்வோட்டம் நவீன தமிழிலக்கியத்தின் தொடக்க

காலப் பகுதியிலிருந்தே தொடர்ந்து பல்வேறு மட்டங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வகைகள் மேற்படி உணர்வோட்டத்திற்கான ஊடகங்களாகியுள்ளன. ஈழத்தின் தமிழ் நாவலில் இந்த நூற்றாண்டின் முதற் கால் நூற்றாண்டுப் பகுதியிலேயே சாதி உணர்வு கதைப் பொருளாக அமையத் தொடங்கி விட்டது. இடைக்காலரின் 'நீலகண்டன் ஓர் சாதி னேளாளன்' (1975), என். தம்பிமுத்துப்பிள்ளையின் 'ஆழகவல்லி' (1926) என்பன இவ்வகையில் முதல் முயற்சிகளாக அமைந்தன. இவற்றைத் தொடர்ந்து, 1978 வரையான காலப்பகுதியில்—எச். செல்லையாவின் 'காந்தாமணி' ஆல்லது 'தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி' (1937), எம். ஏ. செல்வநாயகத்தின் 'செல்வி சரேஜா' ஆல்லது 'தீண்டாமைக்குச் கவுக்கடி' (1938), முத்த தம்பி செல்ப்பாவின் 'சுதந்திரவதன' ஆல்லது 'இன்பக்காதலர்கள்' (1938), இளங்கீரனின் 'தென்றலும் புயலும்' (1955), சொக்கனின் 'கீதா' (1963), செ. கணேசலிங்கனின் 'நீண்ட பயணம்' (1965), 'சடங்கு'

(1966), 'போர்ட் கோலம்' (1969), கே. டானியலின் 'பஞ்சமர்' முதற்பாகம் (1972), தெனியானின் 'விடிவை நோக்கி' (1974), செங்கை அழியானின் (பிரளயம்' (1975), செ. யோக நாதனின் 'காவியத்தின் மறு பக்கம்' (1977), தி. ஞானசேகரனின் 'புதிய கவனங்கள்' (1977) ஆகிய நாவல்கள் சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பான கதைப் பொருள் கொண்டு எழுந்தன. இவை தொடர்பான விவரம், மதிப்பீடு என்பன 1978 இல் வெளிவந்த எனது 'ஈழத்தின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது, 1978 க்குப் பின் மேற்படி பிரச்சினை தொடர்பான நாவல்களை எழுதுவதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி நின்றவர் காலஞ்சென்ற கே. டானியல் அவர்கள். 'பஞ்சமர்' (2-ம் பாகம்), கோவிந்தன், அடிமைகள், காணல், தண்ணீர், மையக் குறி, முருங்கையிலைக் கஞ்சி, பஞ்சகோணங்கள் ஆகிய நாவல்களும், பூமரங்கள், சாழீஸ் ஆகிய குறுநாவல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டன. 'பஞ்சமர்' மூன்றாம் பாகமும் எழுத முயன்றுள்ளார் என்பது 'அடிமைகள்' நாவலின் முகப்புத் தகவல் மூலம் அறியப்படுகிறது. மேற்படி ஆக்கங்களுள் பஞ்சமர் (1ம், 2ம் பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பு 1932), கோவிந்தன் (982 (பூமரங்கள் (1984), அடிமைகள் (1984) என்பன அவரது வாழ்நாளில் நூல்வடிவம் பெற்றன. அவர் காலமானபின் கானல் (1986 தண்ணீர் (198) என்பன (அவரோடு தொடர்பு பூண்டிருந்தவர்களால்) நூலுருப் பெற்றன. ஏனையவை இனிமேல்தான் தூலுருப் பெறவேண்டும். (இவர் முன்பு எழுதிய 'நெடுந்தாரம்' என்ற நாவலும் இன்னும் நூலுருப் பெறவில்லை) மேற்படி ஆக்கங்களுள் நூலுருவில் வெளிவந்

தவை மட்டுமே ஈண்டு எழுதுவன த்திற் கொள்ளப்படுகின்றன.

டானியல் அவர்களது மேற்படி (நூலுருப் பெற்ற) ஆக்கங்களை நோக்கி மதிப்பீடுவதற்கு முதற்கண் சாதிப்பிரச்சினையைக் கையாண்ட முற்குறித்த ஏனையோரினின்ற அவர் எவ்வகையில் வேறுபட்டுத் தனித்தன்மை கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதையும் அவர் வரித்துக் கொண்டிருந்த இலக்கியக் கொள்கையையும் கவனத்திற் கொள்வது அவசியமாகிறது.

இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சாதிப் பிரச்சினையைக் கையாண்ட முற்கூட்டிய எழுத்தாளர்கள் இதன் புறத் தோற்றத்தின் சில கூறுகளை மட்டும் அவதானித்துள்ளனர். வேளாள குல ஆணுக்கும் பண்டாரக்குலப் பெண்ணுக்கும் பிறந்த பிள்ளை தந்தையின் சொத்துரிமையைப் பெறுவதில் எதிர்நோக்க வேண்டிய தடைகளையும் அதில் அவன் எய்தும் வெற்றியையும் கூறுவதன் மூலம் சாதி வேறுபாட்டுணர்வு அர்த்தமற்றது என்ற கருத்தை முன்வைத்தார் இடைக்காடர். உயர்சாதியினர் தம்முள் சாதிக்கூள் சாதிபாக்கும் மனப்பான்மையின் பொருந்தாமையை உணர்த்தினார் எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை. தீண்டாமைக்குச் சாலுமணி, சவுக்கடி என்னும் பெயர்களில் அமைந்த முற்கூட்டிய நாவல்கள் (இவை பெயரளவில் மட்டுமே அறியப்பட்டவை; பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை) தீண்டாமை என்ற குறைபாட்டைக் கண்டிக்கும் போக்கில் அமைந்தவை என்பதை உய்த்துணர முடிகிறது. மூ. செல்லப்பாவின் நாவலில் கதைத் தலைவி சாதி முறையின் அடிப்படையற்ற விளிவுரை செய்து அதன் பொருந்தாமையை

உணர்த்துகிறார் மேற்படி நாவலாசிரியர்கள். சாதிப் பிரச்சினை என்பதை ஏற்றத் தாழ்வு மனப்பாங்கு, தீண்டாமை ஆகிய கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு சமூகக் குறைபாடு என்ற வகையில் மட்டும் அவதானித்துள்ளமையையும் சீர்திருத்த சிந்தனைகளைப் இக்குறைபாடு நீக்கப்படக்கூடியது எனக் கருதியுள்ளமையையும் உணர முடிகிறது. சாதிமுறைமையின் கொடுமான யதார்த்தங்கள் இவர்களது தரிசனத்திற்கு வரவில்லை என்பது சுட்டிக் காட்டத்தக்கது.

சாதி முறைமையின் கொடுமைகளை—உயர்சாதியினர் எனத் தம்மைக் கருதிக்கொள்வோர் தாழ்த்தப்பட்டோர் எனக் கருதப்படுவோர் மீது மேற்கொள்ளும் அடக்கு முறைகளிற் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலமும் பொருளாதார நிலை சீரழிந்தபோதும் சாதி உணர்வு நீங்கப்பெறாத உயர் சாதியினரேனப்படுவோரின் மனப்பாங்கைச் சித்திரிப்பதன் மூலமும் முற்கூட்டியவர்களினிருந்து இளங்கிரன் வேறுபட்டார். சாதியீறிய நிலையிலான காதல் நிறைவு செய்வதன் மூலம் சமூக மாற்றத்திற்கான சாத்தியத்தையும் உணர்த்தினார். சாதி முறைமையின் யதார்த்தங்களைப் பல்வேறு கோணங்களில் தரிசித்த சொக்கன், தெனியான், செங்கை ஆழியான், தி. ஞானசேகரன் ஆகியோர் கலப்புத்திருமணம், கல்விவளர்ச்சி. தொழில்முறை மாற்றங்கள், மனிதாபிமான—சமத்துவ சிந்தனைகள் சட்டம் என்பவற்றால் காலகதியில் மாறுதல்கள் நிகழலாம் என்ற நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்தி நின்றனர்.

இவர்களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபட்ட தளத்திலிருந்து சாதிப் பிரச்சினையை அணுகியவர்கள் என்ற வகையில்

கணேசலிங்கன், டானியல் ஆகியோர் தனித்தன்மைகளைப் புலப்படுத்தி நின்றனர். இவர்கள் சாதி முறைமையைப் பலவகைப்பட்ட சுரண்டல்களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் காரணமானதும் வர்க்க சார்புடையதுமான ஒரு பிரச்சினையாகவே கருதினர். இதற்கு மார்க்ஸிய அடிப்படையில் தீர்வுகாணவும், காட்டவும் விழைந்தனர். இளங்கிரனும் மார்க்ஸிய நோக்கினரே என்ற பொழுதும் சாதிப்பிரச்சினையில் அவரின் அப்பார்வை ஆழமாகத் தொழிற்படவில்லை செ. யோக நாதனிடமும் இப்பார்வை அமைந்தது. அவர் சாதியீறிய காலத்தில் அந்தஸ்துணர்வு, வாழ்க்கை வசதிகள் என்பன எத்தகு தாக்கத்தை விளைவிக்க வல்லன என்பதைக் 'காவியத்தின் மறுபக்கத்தில்' புலப்படுத்தினார். உயர்சாதியினர் எனப்படுவோரின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பொருளியல் தேவைகளாற் சீர்குலைவதை இவரது 'ஜானகி' குறுநாவல் காட்டியது. எனினும் இவரின் சாதி பற்றிய பார்வை நாவலில் விரிவாகத் தொழிற்படவில்லை. கணேசலிங்கன், டானியல் இருவருமே இத்தளத்தில் நின்று சமுதாய வரலாற்றுப் போக்கை விரிவாக அவதானித்துப் பல நாவல்களைப் படைத்தனர். சாதிப்பிரச்சினை கொதிநிலையில் இருந்த காலப்பகுதியில் (50-70 தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப்படுவோர் வர்க்க ரீதியாக இணைந்து நம்மை ஒடுக்குவோர்க்கெதிராக மேற்கொண்ட எழுச்சியின் இரு கட்டங்களைக் கணேசலிங்கன் 'நீண்ட பயணம்', 'போர்ட் கோலம்' நாவல்களிற் சித்திரித்தார். உயர் சாதியினர் எனப்படுவோரின் உள் முரண்பாடுகளும், சீரழிவுகளும் இவரது சடங்கு நாவலில் தீட்டப்பட்டன டானியல் அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டோரின் வர்க்க ரீதியான எழுச்சி நெடும்பய

ணம். உயர்சாதினரின் எனப்படுவோரின் உள்முரண்—சீரழிவுகள் என்பவற்றையே தமது ஆக்கங்களில் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டார் எனினும் கணேசலிங்கனில் இருந்து குறிப்பிடத்தக்கவகையில் வேறுபட்டுத் தனித்தன்மை கொண்டு திகழ்ந்தார். கணேசலிங்கன் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற பிரிவினரில் பள்ளர், பறையர் ஆகியோரையே முதன்மைப் படுத்தி நோக்கினார். ஆனால், டானியல் அவர்கள் நளவர், பள்ளர், பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர் எனப்படும் ஐவகையினரையும்— பஞ்சமரையும்— இவர்களோடு ஒத்த வாழ்க்கைத் தரமுள்ள வேறுபல சாதியினரையும் இணைத்து இவர்கள் யாவரையும் பஞ்சப்பட்ட மக்களாகக் கண்டார். இவர்களது இணைந்த எழுச்சியையே தமது நாவல்கள் பலவற்றிலும் புலப்படுத்தினார்.

கணேசலிங்கனின் நாவல்களில் 50—70 காலகட்ட சமுதாய வரலாற்றுப் போக்கே சித்திரிக்கப்பட்டது. டானியல் அவர்களது 'பஞ்சமர்' நாவலும் இக்காலப்பகுதியைச் சுட்டி நின்ற தெனிலும் அவரது பார்வையின் வீச்சு இக்காலப்பகுதியில் மட்டுப்பட்டிருக்கவில்லை. கடந்த ஏறத்தாழ நூற்றாண்டுகளின் வரலாற்றுப் போக்கை அது தொட்டு நின்றது. குறிப்பாக 'அடிமைகள்' நாவல் 1890—1906 காலகட்ட வரலாறுக அமைந்தது. 'கானல்' 'தண்ணீர்' என்பவற்றிலும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியிலிருந்தே கதை நிகழ்ச்சிகள் தொடர்கின்றன. மூன்று நான்கு தலைமுறைகளின் செய்திகள் நாவல்களில் வருகின்றன.

கணேசலிங்கனில் இருந்து டானியலை வேறுபடுத்தி நிற்கும் இன்னொரு முக்கிய அம்சம் இருவரதும் சமுதாய நிலைகள்.

கணேசலிங்கன் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தின் அநுபவங்கள், உணர்வுகள் என்பவற்றோடு நேரடித் தொடர்புடையவரல்ல; கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்ததைக் கருத்து நிலையில் தொடர்புபடுத்திக்கதை புனைந்தவர். ஆனால், டானியல் அவர்கள் பஞ்சமருள் ஒருவராக நின்று அநுபவங்கள் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கை, வாழ்க்கை முறைகள், பழக்க வழக்கங்கள், தன்பதுயரங்கள் என்பவற்றில் பல காலமாகப் பங்கு கொண்டு நின்றவர்; அவர்களது எழுச்சிக்கான வெகுசனப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர். இதனை அவர்

“இந்தப் 'பஞ்சமரில்' நானும் ஒருவருக நிற்கிறேன். அறிவற்ற பருவம் முதல் இன்றுவரை இந்த பக்கள் கூட்டத்தினரின் பிரச்சினைகளிற் பங்கு கொண்டு, இவர்கள் துன்பப்பட்டுக் கண்ணீர் விட்ட போதெல்லாம் சோர்து கண்ணீர்விட்டு, சிறு சிறு வெற்றிகள் கண்டு மகிழ்ந்த போதெல்லாம் சேர்ந்து மகிழ்ந்து.. பெற்றுக் கொண்ட அநுபவங்களோ எண்ணிக்கையற்றவை”

என்ற கூற்றிற் (பஞ்சமர்) உள்ளே நுழைவதற்கு முன்... 1) புலப்படுத்துகிறார். எனவே கணேசலிங்கன் விட டானியல் அநுபவ நிலையிலும் தனித் தன்மை கொண்டவராகத் திகழ்ந்தமை தெளிவு.

டானியல் அவர்கள் இலக்கியம் பற்றிக் கொண்டிருந்த கொள்கைகளை அவரது ஆக்கங்களின் முன்னுரைப் பகுதிகள் தெளிவாகப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

“மக்களிடம் படிப்பது, அகை மக்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பது” என்ற கொள்கையை முன்னிறுத்தி எழுதி வருபவன் நான். 'தனிபனித சுதந்திரத்தை அழித்தொழிந்து' எல்லாம் எல்லோருக்குமான சுதந்திரத்தைப் பெறுதல்' என்ற முனைப்புடன் நான் பார்ப்பவைகளை, அநுபவிப்பவைகளை எனது அடிப்படைக் கொள்கைக் கிணங்க எழுதிவருகிறேன்... இந்த மக்கள் (பஞ்சமர்) எல்லோரும் வர்க்க அடிப்படையில் ஒன்றுபட்டு நிமிர்ந்து நின்று, நில ஆதிக்கக்காரர்களால் சுமத்திவைக்கப்பட்டிருக்கும் நுகர்தழையை உடைத்தெறிய வேண்டுமென்ற எனது வேட்கை இந்த நாலுடாக (பஞ்சமர் ஊடாக) பீறிட்டு நிற்கிறது என்பதனை இதனைப் படிக்கும் போது நீங்கள் உணர்வீர்கள்”

பஞ்சமர் நாவலின் உள்ளே நுழைவதற்கு முன்! பகுதியில் அமைந்துள்ள இக் கூற்றுக்கள் அவரது ஆக்கங்கள் பலவற்றுக்குமான கொள்கைப் பிரகடனமாகக் கொள்ளத்தக்கன. மக்கட்சார்பு, பொதுமை வேட்கை, அடக்குமுறைக்கெதிரான போராட்ட உணர்வு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாகத் தம் படைப்பாற்றலை அவர் கருதினார் என்பது தெளிவு.

“இந்த உலகின் கடைசி மனிதனும் சுதந்திரம் பெறும் வரை ஓய்வதில்லை என்ற திடசங்கற்பத்துடன் நிரந்தர சமாதானத்திற்காகப் போராடி வருவோர்களுக்கு இந்த நூல் சிறு ஆயுதமாக அமையுமேயானால் அதுவே எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியளிப்பதாகும்”

என்ற அவரது கூற்று இலக்கியம் சமுதாயப் பணிக்கான ஒரு கருவி—ஆயுதம்—என அவர் கருதி நின்றதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

டானியல் அவர்களது மேற்கூட்டிய தனித்தன்மைகளும் அவர் வரித்துக் கொண்ட கொள்கைகளுக்கும் அவரது படைப்புக்களாக வெளிப்பட்டு நின்ற வகையை இனி விரிவாக நோக்கலாம். படைப்புக்களில் முதற்கவனத்திற்கு வருவது 'பஞ்சமர்' (1—2 பாகங்கள்)

வேளாளரின் சூழ்மக்களாக அடங்கி வாழ்ந்து வந்த தழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பலரும் அந்தக் சூழ்மை நிலையை விட்டு விவகித்தம்முள் ஐக்கியப்பட்டு வர்க்க உணர்வு பெற முயல்வதையும் அம் முயற்சிக்கெதிராக வேளாளர் புரியும் அட்டுமியங்கள், கொலை முயற்சிகள் என்பவற்றையும் அதிகாரவர்க்கம் வேளாளர் சார்பாகவே பெரிதும் செயற்படுவதையும் 'பஞ்சமர்' முதலாம் பாகம் காட்டுகிறது. மேற்படி எதிர்ப்புக்களுக்கு அஞ்சாமல் வர்க்கரீதியாக உறுப்பெற்ற பஞ்சமரின் உறுதப்பாட்டைக் குலைக்க வேளாளர் பல்வேறு தந்திரோபாயங்களைக் கையாள்வதையும் பஞ்சமர் அவற்றுக்குப் பலியாகாமல் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் நடத்துவதோடு உரிமைக்காக வேளாளரோடு சமநிலையில் அமர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் தகுதிக்குத் தம்மை வளர்த்துக் கொள்வதை இந்நாவலின் இரண்டாம் பாகம் புலப்படுத்துகின்றது. 1956—69 காலகட்ட சமுதாய வரலாற்றுப் போக்கின் சம்பவங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டே இந்நாவலின் கதை வளர்ச்சி அமைந்துள்ளது என்பது உள்ளே நுழைவதற்கு முன்! என்ற முன்னுரைப் பகுதியாற்

புலனாகின்றது. (பக். 6 - 7). மேற்படி வரலாற்று போக்கினை இனங் காட்டத்தக்க வகையில் காட்டுருவாக அமையத்தக்க கதைமாந்தர்களைப் படைத்து அவர்களது உணர்வு நிலைகள், உணர்ச்சி முனைப்புகள், ஒழுக்க நிலைகள், செயல்முறைகள் முதலியவற்றின் ஊடாகக் கதையம் சம் வளர்த்துச் செல்லப்படுகின்றது.

இந்நாவலின் முக்கிய கதைப் போக்கு வேலுப்பிள்ளைக் கமக்காரன் குடும்பச் சூழலை மையமாக வைத்து நகர்கிறது. சாதி வெறி கொண்ட முதிய பரம்பரையின் பிரதிநிதி இவர். இவரது மகள் கமலாம்பிகை வண்ணாரச் செல்லப்படுகொண்ட உறவில் பிறந்த சூழ்நிலை பிறந்த இரவே தாயாற் புறக்கணிக்கப்பட்டதுக் கடத்தப்பட்டதுக் குடத்தனைக்கிராமத்தில் பள்ளியொருத்தியால் வளர்க்கப்பட்டு பெற்றார் பெயர் தெரியாத நிலையில் அறிமுகமாகினான். சூமாரவேலன் என்ற பெயர் கொண்ட இவ்விலைஞன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வர்க்க ஐக்கியத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார். தன் பிறப்பு வரலாறு அறியப்பட்ட போது கூட பாச உணர்வுகட்காட்படாத கடமை வீரனாகவும் வர்க்க உணர்வு கைவரப்பெற்றவனாகவும் வழிநடத்தும் ஆற்றல் பெற்றவனாகவும் திகழ்கிறான். பெற்றவனாலேயே இவனைக் கொலைசெய்யும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும் உயிர் தப்பிப் பிழைத்த இவன், சுற்றில் ஆலயப் பிரவேச முயற்சியொன்றிலே படுகாயமடைகிறான்.

கமலாம்பிகையின் மகள் மாம்பழத்தி நளச் சாதி இளைஞனான சுந்தரன்குண்டைக் காதலிக்கிறாள். இதனை அறிந்த கமலாம்பிகை சுந்தரன்குண்டைக் கோவிலில் திருவிழாவொன்றில் சங்கிலித் திரு

டனாகக்காட்டி, அடித்துக் கொலை செய்கிறாள். இதனால் சோக முற்று வேறு எவரையும் மணம் புரிய மறுத்து நின்ற மாம்பழத்தி சுற்றில் மனமாற்றமடைந்து, அப்புக்காத்து ஒருவரை மணந்து கொண்டு லண்டன் சென்று வாழ்ந்து மீண்டும் பிறந்த சீரா மத்தில் குடும்பமாக வாழ்கிறாள். மாம்பழத்தின் அப்புக்காத்துக் கணவர் சுந்தரமூர்த்தி இடது சாரிச் சிந்தனையாளராகவும், 'சிவப்புச் சட்டை' யாளராகவும் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டு, பாராளுமன்றத் தேர்தலைக் குறியாகக் கொண்டு, சமரசம் பேசும் முயற்சி மூலம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வர்க்க உணர்வு முனைப்பையும், ஆலயப்பிரவேச முயற்சியையும் தடுக்க முயன்று தோல்வி காண்கிறார்; தனது உயர்சாதி நிலைப் பாட்டை உணர்த்திவிடுகிறார்.

இந்த நாவலிலே தாழ்த்தப்பட்டோரின் மத்தியில் வர்க்க ரீதியான ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தி வளர்த்துச் செல்லும் முக்கிய கதை மாந்தராக அமைபவர் ஐயாண்ணன். வேளாள சாதியினரான இவர் வாலிப வயதிலேயே உலகியல் அறிவும் சமத்துவ சிந்தனையும் கைவரப் பெற்றுத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலனுக்காக உழைப்பதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். இதனால் தனது சாதியினரால் இழித்தும் பழித்தும் ஒதுக்கப்பட்டவர். தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் பல வேறு தரங்களில் வேறுபட்டோரையும் நன்கு புரிந்து கொண்டு பழகி இணைந்து நிற்கும் தண்பராகவும் தத்துவ போதகராகவும், வழிகாட்டியாகவும் இவர் செயற்படுகிறார். இதனால் பலமுறை தன் சாதியினரால் கடுமையாகத் தாக்கப்படுகிறார் எனினும் உறுதி குன்றாது, செயற்

பட்டு சுற்றில் ஆலயப்பிரவேச முயற்சியொன்றில் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு இலக்காகி மரணமடைகிறார். இவரது வாய்மொழியாக வெளிப்படும் பழைய சம்பவக் கோவைகளும் கிண்டல், பழமொழி, அரபியல் தெளிவு சார்ந்த உரைகளும் நாவலில் கணிசமான பகுதியை நிறைவு செய்கின்றன. கோவியக் கிட்டிணன், அவன் மனைவி சின்னாச்சி, வண்ணாரச் செல்லப்பன், அவன் மகள் முத்தி, இந்தியாக்கார மாயாண்டி, பன் மாணிக்கன் மற்றும் சூமரேசன், கணேசன் முதலிய பல்வேறு சாதி சார்ந்த பஞ்சப்பட்ட கதைமாந்தரும் ஐயாண்ணன் என்ற பாத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டே நாவலில் இயங்குகின்றனர்.

வேலுப்பிள்ளைக் கமக்காரனின் சாதித் திமிருக்கு ஒத்தவகையிற் செயற்படுபவர்களாக சின்னத்தம்பி விதானையார், பால்குடி சண்முகம்பிள்ளை முதலாளியார் கதையில் வருகின்றனர். வேலுப்பிள்ளைக் கமக்காரனுக்கும் விதானையாருக்குமிடையில் பகைமை நிலவியபோதும் தாழ்த்தப்பட்டோரை ஒடுக்கும் நோக்கில் அவர்கள் ஓரணியிலேயே நிற்கின்றனர். பால்குடி சண்முகம்பிள்ளை பள்ளியொருத்தியின் பால்குடித்து வளர்ந்தவர். பின்னர் அவரே கோவில் திருவிழாவொன்றில் 'பஞ்சமருக்குப் பிரத்தியேக இடம்' என்று விளம்பரத்தில் இட்டவர்; அவர் கட்சிக் கொடுமைகள் புரிந்தவர். சுற்றில் அவர் மரணமான பொழுது பிரேதக் கிரியைக்குரிய குடிமை வரிசைகள் பெறுவதற்கு அவரது உறவினர் அலைந்து தோல்வியுறுகின்றமை காட்டப்படுகிறது.

இந்நாவலின் இறுதிப் பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மொன்றைச் சாரீந்த நடராசாமாஸ்டர் என்ற பாத்திரம் அறிமுகமாகிறது. அச்சமுதாயத்தின் படித்து முன்னேறிய வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அமைந்ததாகக் கொள்ளத்தக்க இப்பாத்திரம் உயர்சாதியினர் எனப்படுவோருடன் தாழ்த்தப்பட்டோர் நடத்தும் உரிமைப் போராட்டத்தை மமுங்கடிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறது. 'பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வந்த முறைகளைப் பலாத்காரத்தால் மாற்ற' முயலலாநாது என்பது இவரது கொள்கை. உயர்சாதியினரின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட முயல்பவராக இவர் காட்டப்படுகின்றார், முற்கட்டிய அப்புக்காத்தர் சுந்தரமூர்த்தியும் இந்த நடராசாமாஸ்டரும் இரு வேறு சாதி நிலையில் இருப்பினும் தமது கல்வித் தகுதியாலும் புத்திசாலித்தனத்தாலும் சாதாரண பொதுமக்களை ஏமாற்றி வரும் கற்றோர் சூழாத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவோராக அமைகின்றனர்.

மேலும் வரிணச்சிரம தர்மத்தின் பிரதிநிதியான கோவில் குருக்கள் சாதித் திமிரை வெளிப்படுத்தித் தாழ்த்தப்பட்டோரிடம் அடிவாங்கும் சுந்தரப்பர், இடைத்தரகர் வேலைபார்க்கும் வல்லிபுரவாத்தியார், வேலைக்கார மாயாண்டியைத் தன் போகப் பொருளாகப் பயன்படுத்த முயலும் விதானையார் மனைவி முதலிய பல்வேறு பாத்திரங்கள் நாவலின் கதைப் போக்கிற் சங்கமிக்கின்றன.

(தொடரும்)

எது சோஷலிச சமுதாய நீதி?

விதாலி திரார்ஸ்கி

சமுதாய நீதி பற்றி சோஷலிசம் தனது சொந்த உலகக் கண்ணோட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கிறது; 'ஒவ்வொருவர் இடமிருந்தும் அவரவர் திறமைக்கேற்ப, ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் உழைப்புக்கேற்ப' என்பதே அது. ஆனால் பின்னாட்களில் இது மறக்கப்பட்டு விட்டது. இதற்குப் பின்னணியில் பல்வேறு வரலாற்று, சமூக, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இது குறித்து விசேடமாக ஆராயப்பட வேண்டும்.

புரட்சிக்குப் பிந்திய காலகட்டத்தில் பொது மக்களின் மனோபாவம் எப்படியிருந்தது என்பது பற்றி இங்கே விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்புக்கள் தரப்பட வேண்டும் என்றும் வெவ்வேறு வேலைகளுக்கு வெவ்வேறு ஊதியம் வழங்குவது முற்றிலும் விவேகமானது என்றும் கருதப்பட்டது.

முதலாவதாக ஒரு வரலாற்று திறமைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற திறமைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து, செய்த உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் வழங்குவதை அடிப்படையாகக்கொண்டு விநியோகம் உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஆனால் இந்த ரெண்டாவது நடவடிக்கை மிகவும் தாமதமாகவே எடுக்கப்பட்டது. 1900களில் ஆரம்பமான உத்தரவுகள் மூலமாக நிர்வாக முறைகள் 1970கள் வரையில் வேதனை அளித்து வந்தன: தனிநபர் வழிபாட்டுக்கு வழிவகுத்து மக்களின் பாத்திரத்தைக் குறைத்து விட்டது.

1965ல் துவங்கிய மறுசீரமைப்பு இயக்கம், விநியோகத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. உழைப்பின் இறுதி விளைவுகளுக்கு ஏற்ப ஊதியம், தரமான உழைப்புக்கு முதலிடம் ஆகியவை புதிய பொருளாதார அமைப்புக்கு ஊக்கம் தருபவை யாகவும், பொருளாதார ஆற்றலை மேம்படுத்துவதற்கான வழிமுறையாகவும் கருதப்படுகிறது. சோம்பேறிகளுக்கும், உழைக்காமல் ஊர் சுற்றும் வீணர்களுக்கும், நன்கு உழைக்கும் மற்றவர்களுக்கு இணையாக ஊதியம் வழங்குவது பொருளாதாரத்தை நெருக்கடிக்குத் தள்ளிவிடும்; இறுதியில் சமூக நிதிக் கோட்பாடுகளுக்கே இவை குழிபறித்து விடும். பற்றாக்குறைகள் உள்ள மார்க்கெட்டுக்கு வழிகோலுகின்றன; அநீதியான புதிய விநியோக வடிவங்களுக்கு இவை இட்டுச் செல்லுகின்றன.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1989-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 4-00
ஆண்டு சந்தா ரூபா 60-00

(ஆண்டுமலர், தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.

நியாயமான விநியோகத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருப்பதை சோவியத் மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் என்பதே சமூக நீதியின் முக்கிய வெளிப்பாடு என்று அண்மையில் நடைபெற்ற கருத்துக் கணிப்பில் பெரும்பாலோர் தெரிவித்தனர். ஆனால், அதே சமயத்தில் 309 முதல் 500 ரூபில் வரையிலான ஊதியம் மிக உயர்வான ஊதியம் என்று பெரும்பாலோர் கருத்து வெளியிட்டனர். கூட்டுறவுகளுப்

தனிநபர் உழைப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களும் அதிக ஊதியம் பெறுகிறார்கள் என்று விமர்சனம் செய்யப்படுகின்றது. இத்தகைய மனோபாவம், பழமைவாத சக்திகளுக்கும், அதிகார வர்க்கத்தினருக்கும் உதவி செய்வதாக இருக்கிறது. பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் தங்களது பதவிகளுக்கு ஆபத்தானது என்று அஞ்சுகிற இந்தச் சக்திகளுக்கு இத்தகைய மனப்போக்குகைகொடுப்பதாக இருக்கின்றது. கூட்டுறவுகளும் தனிநபர் உழைப்பு முயற்சிகளும் சோஷலிசக் கோட்பாட்டிலிருந்து விலகிச் செல்கின்றன என்று முத்திரை குத்துவதற்கு அவர்கள் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

நல்ல வேளையாக, இத்தகைய கருத்துக்கள் பரவலாக இருந்த போதிலும், சமூகப் பொருளாதார முடிவுகளை எடுக்கும் அளவுக்கு அவை தீர்மானகரமான வையாக இல்லை. உழைப்பின் அளவுக்கு என்ற விதத்துலேயே ஊதியத்தின் அளவு அமைய வேண்டும் என்பதிலேயே இப்போது முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படுகிறது, இதற்கு ஏற்பவே, சோவியத் பொருளாதாரத்தில் உள்ள அரசுத்துறை பல்வேறு ஒப்பந்த உறவு வடிவங்களை—குத்தகை, குழு மற்றும் குடும்ப ஒப்பந்தங்கள்—அறிமுகம் செய்துள்ளது. தொழிலாளர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்து நடத்தும் தொழிற்சாலைகளிலும், ஒப்பந்த அடிப்படையில் குழுக்களின் கூட்டமைப்பால் நடத்தப்படும் அரசுப் பண்ணைகளிலும் உற்பத்தித் திறன், உற்பத்திப் பண்டங்களின் தரம், ஊதியம் ஆகியவை உயர்நீதிருக்கின்றன என்பதை அனுபவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சோவியத் யூனியன் முதல் செயற்கைக் கோளை விண்ணில் செலுத்தி 30 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்தக் காலகட்டத்தில் விண்வெளித் தொழில் நுட்பமானது, தேசியப் பொருளாதாரக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு பயனுள்ள கருவியாக ஆகியிருக்கிறது. பூமியின் இயற்கை வள ஆராய்ச்சிக்கும், வானிலை பற்றிய புள்ளி விவரம் சேகரிப்பதற்கும், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை அஞ்சல் செய்வதற்கும், விண்வெளி மூலம் தகவல் தொடர்பு கொள்வதற்கும், கப்பல் போக்குவரத்துக்கும் சோவியத் செயற்கைக் கோள்கள் பயன்பட்டு வருகின்றன.

பூமியில் இயற்கை வளங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சியை 'ரிசோர்ஸ்' எனப்படும் விண்வெளி அமைப்பு நடத்தி வருகிறது. இதிலுள்ள செயற்கைக் கோள்கள் பூமியின் மேற்பரப்பை எல்லாக் கோணங்களில் இருந்தும் ஆராய்வதற்கு பல்வேறு சாதனங்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றன. உலகின் மாகடல்களின் வளம் மற்றும் நில வளம் பற்றிய விவரங்கள் சேகரிப்புக்கும், இயற்கை நிகழ்வுப் போக்குக்கள் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும், இயற்கைச் சிற்றங்களினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களை காலத்தில் கண்டறிவதற்கும், சுற்றுச் சூழல் மாசடையாமல் உட்படுத்திவதற்கும் விண்வெளிப் புகைப்படங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. சோவியத் நாட்டில் சுமார் 900 நிறுவனங்கள் தற்போது செயற்கைக் கோள்கள் அனுப்பும் புகைப்படங்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. எதிர்காலத்தில் இந்த நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 2000 ஆக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்தியாவுடனான ஒத்துழைப்புக்கு, சோவியத் விண்வெளித் திட்டத்தில் முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1964ல் இந்த ஒத்துழைப்பு ஆரம்பமானது அப்போது இந்தியா தும்பா ராக் கெட் ஏவு தளத்தைக் கட்டுவதற்கு சோவியத் யூனியன் உதவி செய்தது. சோவியத் யூனியன் ஒரு ஹெலிகாப்டரையும், ஒரு கம்பி யூட்டரையும், வானிலை ஆராய்ச்சிக்கான ராக்கெட்டுகளையும் இந்தியாவுக்கு கொடுத்து உதவியது. இந்தியாவின் முதலாவது செயற்கைக் கோள் 'ஆர்யபட்டாவை' வெற்றிகரமாக உருவாக்குவதில் சோவியத் யூனியன் செயலூக்கமான பங்கு வகித்தது. அந்த செயற்கைக் கோளை சோவியத் யூனியன் விண்ணில் செலுத்தி உதவியது. சூரிய பானல்கள், ரசாயன பாட்டரிகள், வேறுசில துணை சாதனங்கள் முதலியவற்றையும் அது அளித்து உதவியது. அதற்குப் பின்னர் சோவியத் உதவியுடன் 'பாஸ்கரா-1' 'பாஸ்கரா-2' செயற்கைக் கோள்கள் செலுத்தப்பட்டன, இந்திய-சோவியத் விண்வெளித்துறை ஒத்துழைப்பில் முக்கிய நிகழ்ச்சி, இந்திய விண்வெளி வீரர் ராகேஷ் சர்மா 1984ல் 'சச்சூட்-7' விண்கலத்தில் சோவியத் விண்வெளி வீரர்களுடன் கூட்டாக மேற்கொண்ட விண்வெளிப் பயணமாகும். *

சுரேந்திரன் அன்று காலை யிலேயே வெகு கறுகறுப்பாகவிருந்தான். அந்த லயத்தைச் சுற்றியிருந்த பகுதி களை யெல்லாம் பிகுந்த அக்கறையோடு சுத்தம் செய்தான். சூழவர அடுத்தடுத்த திட்டிகளிலெல்லாம் தேயிலைத் தளிர்கள் பளபளப்பாகக் காட்சி யளிப்பதொன்றும் புதிய விஷய மல்லவே!

'கனகம்... கனகம்' உள்ளே ஏதோ வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த மனைவியை அழைத்தான் அவன்.

'என்ன ரொம்ப அவசரமோ? என்றவாறு அகப்பையும் கையு மாக வந்தாள் கனகம்.

'அங்க செல்லாச்சியக்கா வருதுபோல தெரியுது.. எல்லாம் ரெடியா?'

'அவங்களைப் பத்தித்தான் நானும் யோசிச்சிக்கட்டிருக்கிறேன்... அவங்கதான் வாராங்களோ' என்று கீழ்ப்பக்கமாகக் கழுத்தை நீட்டிப் பார்த்தாள் அவள்.

'சந்திக் கடைக்குப் போயி சீக்கிரமா அந்தச் சாமான்களைக் கொண்டுகிட்டு வாங்க.. இன்னக்கி நேரம் போறதே தெரியல்லீங்களே' என்றவாறு உள்ளே சென்றாள் அவள்.

சுரேந்திரன் — கனகம் தம்ப திச்சு நான்கு பிள்ளைகள். ஒரே

மகள் பூரணி. அவள் பூப்ப டைந்து இன்றைக்கு ஏழாவது நாள். அவ்வளவு செறிவாகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டிராத இந்தக் குடும்பில் இருபத்தைந்து குடும்பங்களுக்கு மேல் போகாது. ஆறே ஆறு லயங்கள்தான்.

சுரேந்திரன் குடும்பத்தில் மாத்திரம் இதுவரையில் எந்த விதமான சடங்கும் நடந்ததே யில்லை. முதன்முதலாக பூரணியின் 'பூப்பு நீராட்டல்' நடைபெறுவதால்தான் இத்தனை உசார் அவனுக்கு.

அப்பொழுது சூரியக் கிரணங்கள் கோடுபோட்டுக் கிழித்துக் கொண்டிருந்தன. சேட்டை மாட்டிக்கொண்டு உமலும் கையுமாக ஒற்றையடிப் பாதைக்கு இறங்கினான் அவன். துருத்தி நிற்கும் சுற்களும் மேடுபள்ளமும் கொண்ட அப்பாதை அப்படி யொன்றும் புதிதானதல்லவே! இருநூறு மீற்றர்போல இப்படிப் போன பின்புதான் மண்பாதை யொன்று கைகுலுக்கும்!

சந்திக் கடைக்குப் போய் தேவையான சாமான்களையெல்லாம் சுமந்துகொண்டு வந்து சேரும்போது... செல்லாச்சியக்கா வின் குரல்தான் அங்கே எதி ரொ வித்ததுக்கொண்டிருந்தது.

எந்தக் காரியங்களுக்கும் அங்கே செல்லாச்சியக்காதான் பிரதம அமைப்பாளர்.

‘அப்பா.....’

இந்தச் சில நாட்களாக மூலைக் குள் முடங்கி நின்ற பூரணியின் குரல் அங்கு புதிதாக ஒலித்த இதம், சுரேந்திரனின் மனமெல்லாம் நிறைந்து விட்டது. ஆமாம் அவள் புத்தம் புதுப் பாவாடையும், தாவணியுமாகக் காட்சித் தள்ளுள்.

★

பகல் பன்னிரண்டு மணி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

‘ஆ..... வாங்க வாங்க.....’ சுரேந்திரனும் கனகமும் முகமெல்லாம் சிரிப்பாகக் கைகூப்பி அவர்களை வரவேற்றனர். அவர்கள் பிரதம விருந்தினர்கள் அல்லவா?

‘எங்க பூரணி’ என்று கேட்டவாறு பொடிமெனிக்கே தலையைப் பணித்து உள்ளே புகுந்தாள். அவளைத் தொடர்ந்து அவளது கணவன் சுமதிபால.

அவளது கையிலேயிருந்த பெரியதொரு பரிசுப் பொதி பூரணியின் கைக்கு மாறியது. அவர்களுக்காகப் பிரத்தியகமான விருந்து ஏற்பாடுகளும் கூட அங்கே செய்யப்பட்டிருந்தன.

சுமதிபால களுத்துறைக் கச்சேரியில் உயர் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றுகின்றவன். பொடிமெனிக்கே பள்ளிக்கூட ஆசிரியை, இதைவிட அப்பகுதி தொழிலாளர்களோடு அன்னியோன்யமாகப் பழகுகின்றவர்கள்.

இது இன்று நேற்றுள்ளதல்ல. அவர்கள் அப்பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்த இந்தப் பதினாறு வருடங்களாகவே உள்ளதுதான். சித்திரை.. வெசாக் தீபாவளி... என்றால் பரஸ்பரம் அவர்களிடையே உறவு வேருன்றும்.

கீழ்ப்பகுதியில் அவர்கள் அழகான கல்விடொன்று கட்டியிருந்தார்கள் லயப் பகுதிக்குச் செல்வதென்றால் அதே வீட்டின் முன்னால்தான் எவரும் சென்றாக வேண்டும்.

‘சாப்பிடுங்க... சாப்பிடுங்க...’

அவர்களுக்குப் பரிமாறுவதில் செல்லாச்சியக்கா கூடப் பின் நிற்கவில்லை. செல்லாச்சியைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களோடு நெருக்கம் அதிகம். அவர்களது பேபியை ‘மொண்டிலோரிக்கு’ அழைத்துச் செல்வது கூட அவர்களானே!

அவர்கள் அங்கே அதிகநேரம் தாமதிக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர்களுக்குப் பின்புதான் உள்வட்ட விருந்தே ஆரம்பிக்கவிருந்தது.

‘நாங்க போயிட்டுவாரம் பூரணி!’

விடை பெற்றுக் கொண்டு இறங்கியபோது... அங்குமிங்குமாகச் சிதறி நின்றவர்கள் ஒன்று கூடினர். இனியென்ன விருந்து தான்!

★

‘சட்..பட்..பட்...படார்...’

முருந்தன் கொழுத்திய பட்டாசுகள் வெடித்தபோது கைகொட்டிக் கூத்தாடினார்கள் தோட்டத்துச் சிறுவர்கள்.

‘டே.. டேய்... என்னடா இது... இவன்வேற இதுக்குள்ள பட்டாசு வெடிக்கிறான். யார்டா ஒனக்கு சல்லி கொடுத்தது’ மகளைப் பார்த்து இரைந்தான் சுரேந்திரன்.

‘இங்க.. இங்க.. அவன் என்னமோ சந்தோஷத்தில செய்றான் போல.. நீங்க ஏன் அவனத் திட்டிறீங்க’ மகனுக்கு ஸப்போட் பண்ணியபடி வந்தாள் கனகம்.

‘ஒண்ணு ரெண்டெண்ணலும் பரவால்லியே... மூணு பக்கட்டில்ல கொண்டாந்திருக்கிறான்’ என்றவாறு மடியிலிருந்து பீடியொன்றை வெளியே எடுத்தான் அவன்.

சடங்கிற்கு வந்து சேர்ந்தவர்களைல்லாரும் இன்னும் முற்றுக விடை பெற்றுவிடவில்லை. ஒதுங்க வைக்கும் வேலைகளும் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்தன. களைப் பகற்ற நிழல் மரத்தடியில் சாய்ந்த சுரேந்திரனுக்கு மெல்ல தூக்கம் வருவது போன்ற உணர்வு.

‘தடார்... தடார்...’

திடுக்கிட்டெழுந்தது சுரேந்திரன் மாத்திரமல்ல, அங்குநின்ற அனைவருந்தான். தகரக்கூரைக்கு மேலால் இத்தனை பெரிய கற்களா?

திகைத்தப் போய்விட்டார்கள் அத்தனைபேரும். கீழே வெறி பீடித்த பாங்கில், தடிசளும் கற்களுமாக ஒரு கூட்டம் ஓடிவந்த படி... முகங்களில் இரத்தவெறி..

‘கடவுளே இதென்னங்க...’ எதையெதையோ நீனைத்துப் பிரலாபித்தனர் பெண்கள்.

அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கிடையே பாய்ந்தார்கள் சுமதிபாலாவும் பொடிமெனிக்கேயும்.

‘நாங்க நாட்டப் பறிகொடுக்கிற கவலயில இருக்கிறம்... இவங்க வெடிவெடிச்சி சந்தோஷம் கொண்டாடுறங்க’ அவர்களில் ஒருவன் ‘ஆக்ரோஷமான குரல்’.

‘என்ன... என்ன இது அவங்க வீட்டில ஒரு சடங்கு... அதத்தான் கொண்டாடுறங்க... நீங்கெல்லாம் விஷயம் விளங்காம இப்பிடி வந்திருக்கீங்க...’ சுமதிபால எல்லோரையும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து சொல்லவேண்டியதை விளங்கும் படியாகச் சொன்னான்.

தடிசளும், கற்களும் மட்டுமல்ல உயர்த்திக் கட்டியிருந்த சாரன்களும் கூட கீழே விழுந்த பின்புதான், மேலேயிருந்து அவதானித்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் நெஞ்சப் படபடப்பு தணிந்தது.

வந்தவர்கள் அமைதியடைந்து திரும்பி நடந்தபின்பு, என்னதான் சங்கதியென்றறிய சுரேந்திரன் கீழே இறங்கி நடந்தான், சுமதிபால தம்பதிகள் மீண்டும் ரீ.வீ. பார்க்கத் தயாராகிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்று 1987-07-29-ந் திகதி.

ரஜீவ் — ஜே.ஆர், சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தான தினம் அன்றுதான்.

நாடகக் கலைஞனுக்கு நினைவுஞ்சலி

ரசிகர்கள் மனதில் நீங்காத இடம் பிடித்தவர், மறைந்த நாடகக் கலைஞரும், நெறியாளருமான வி. எம். குகராஜா அவர்கள். இவரது கலையுலகச் சேவையை நினைவுகூர்ந்து சென்ற மாதம் யாழ்ப்பாணம் பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரியில் கலைஞர்கள், ரசிகர்கள், நண்பர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி அஞ்சலி செலுத்தினர். இவரின் ஆக்கபூர்வமான கலைப்பணிகள் பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் நின்று ஆராய்ந்தனர்.

கலைஞர்கள், கல்விமாண்கள், நாடகாசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொண்ட இந்த வைபவம் குகராஜா அவர்களின் நாடக முயற்சிகள், பரவலான மேடையேற்றம், தேசிய பாரம்பரிய கலை வடிவத்தைப் பேணும் நோக்குடன் - முனைப்புடன் செயற்பட்ட தன்மை ஆகியவற்றினை போலித்தனமின்றி உண்மைகாக எடுத்தியம்பும் வைபவமாக அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடக, அரங்கக் கல்லூரிச் செயலாளர் குழந்தை சண்முகலிங்கம், நடிகர் பிரான்சிஸ் ஜெனம், டொமினிக் ஜீவா, குறமகன், எஸ். நடராஜா, சி. பேரின்பநாயகம், ஜெயக்குமார், ஆகியோர் அஞ்சலி உரைகளை வழங்கினார்கள். கவிஞர் முருகையன், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையைச் சேர்ந்த இரவீந்திரன் ஆகியோர் குகராஜாவின் நாடகப் பிரதிகள்

திரு. வி. எம். குகராஜா

பற்றி ஆய்வுரை நிகழ்த்தினர்: திரு. சோ. தேவராஜா நன்றியுரை வழங்கினார்.

குகராஜா நாடகத்தில் ஈடுபடக் காரணமாயிருந்தது துவரது கலைக் குடும்பச் சூழல் - தந்தையார் மார்க்கண்டு, நடிகமணி வைரமுத்து, கே. எம். வாசகர், ஆ. தஸீஸியஸ் போன்றோரின் மூலம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி பல்வேறு கருத்துக் கொண்டுள்ள கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு குடும்பமாகச் செயற்பட்டதென்றும் அதன் மூலம் நல்ல மனிதர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தில் உருவாகின்றென்றும் குழந்தை சண்முகலிங்கம் சிலாகித்தார்.

நெருக்கடியான இந்தக் காலகட்டத்தில் குகராஜா இந்த மண்ணில் நின்று கொண்டு முனைப்புடன் நாடக முயற்சிகளை மேற்கொண்டாரென்றும், இவரது இடைவெளியை ஏனைய கலைஞர்கள் நிரப்ப வேண்டுமென்றும் டொமினிக் ஜீவா குறிப்பிட்டார். நாடகக் குடும்பத்தில் ஒரு நல்ல சகோதரனை இழந்து விட்டோமென்று குறமகன் குறிப்பிட்டார்.

குகராஜா நாடகக் கலைஞரை மட்டுமல்ல, ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் ஒரு சமூக சேவையாளனாகவும் தான் காண்கின்றேனென்று ஆசிரியர் நடராஜா குறிப்பிட்டார்.

ஒவ்வொரு கலைப் படைப்பும் முரண்பாடுடையனவாகத்தான் இருக்கின்றன. அவன் வேண்டுமென்றே இவற்றைச் செய்கின்றான். நாம் ஒவ்வொருவரும் சுவாசிக்கின்றோம். எங்களை ஒருவரும் சுவாசிக்க வேண்டாமென்று சொல்ல முடியாது. விரும்பினால் யாராவது சுவாசத்தை நிற்பாட்டலாமென்று தனது ஆய்வுரையில் கவிஞர் முருகையன் நயம்பட உரைத்தார்.

'மனிதனும் மிருகமும்' நாடக மூலம் குகராஜா மனித முரண்பாடுகளை வெளிக்கொணர்ந்தார் என்றும், 'புதிய சுவர்கள்' நாடக மூலம் மனிதனுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாடுகளுக்குப் பணம் காரணமாக அமைந்து இடையில் ஒரு சுவரை எழுப்பி விடுகிறதென்றும் குறிப்பிட்டார். குகராஜாவின் நாடகப் பிரதினைப் பல்வேறு கோணத்திலிருந்தும் ஆய்வு செய்தார் ந. இரவீந்திரன் அவர்கள்.

சோ. தேவராஜாவின் நன்றியுரையுடன் நிறைவுற்ற இவ்வைபவத்தில் பல நாடக, இலக்கிய ஆர்வலர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்களுடன் மறைந்த கலைஞர் குகராஜாவின் உறவினர்கள் அவரின் நாடக முயற்சிக்கு எப்பொழுதும் உறுதுணையாக இருந்த மனைவி தர்மலீலா குகராஜா, குழந்தைகள் கலாதர்சினி, நவயுகா ஆகியோரும் அஞ்சலி செலுத்தினர்.

எஸ். ஜெயக்குமார்

தீர்வுகள்

— எஸ். கருணாகரன்

வளங்கள் வகுப்பு வாதங்களில் சிறையிருப்பதால் வாழ்க்கையிங்கே தவிக்கிறது. உழைப்பினர் ஒதுக்கீடானதால் சுரண்டல் சுதந்திரமாகிவிட்டது.

வியர்வையின் வேர்கள் நிர்வாணம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதாபிமானம் மறைக்கப்பட்டதால் வர்க்கங்கள் வகுக்கப்பட்டது. பாட்டாளிக்கு வழங்கப்பட்டது பங்கீட்டுப் புத்தகமேதவிர பங்கல்ல.

இங்கே பரிணாமம் பெறுவது பிரச்சினைகளை தீர்வுகள் — சமன்பாட்டிலுமல்ல உடன்பாட்டிலுமல்ல ஒதுக்கீட்டில்.

சொந்தங்கள் சொத்துக்களில் தான் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. உறவுகள் பணப் பச்சையமில்லாமல் பட்டுப் போனது.

சமன்கள் நிறுவப்படும்வரை இனி வளைவுகள் நாணலாக வேண்டாம்; அம்பைச் செலுத்தும் வில் ஆக இருக்கட்டும்!

மல்லிகையின் வளர்ச்சி —
உழைப்பின் வளர்ச்சி!
ஈழத்து இலக்கியம் செழித்து வளர
மல்லிகையின் தொண்டு
தொடரடும்.

நோர் தேண் இன்டஸ்தீஸ்

தொழிற்சாலை :

69, பிரவுன் வீதி

காரியாலயம்

காட்சிச்சாலை :

112, ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

23158

லெ. முருகபூதியின் 'சமாந்தரங்கள்'

லெ. முருகபூதி

ஈழத்து ஆக்கவிலக்கியத் தடத்தில் கடந்த பதினாந்தாண்டுகளாகப் பயணம் செய்து இன்று தன்னைத் தக்கதோர் சிறுகதை ஆசிரியராக இனங்காட்டி, இலக்கிய இலக்கினை நோக்கிச் சோர்வடையாது தொடர்ந்து பயணம் செய்துவருபவர் லெ. முருகபூதி எனக் கருதுகின்றேன். இடைநடுவில் தம் ஆக்கவிலக்கியப் பணியை முடித்துக் கொண்டு ஒதுங்கியவர்களும், தம்மார்றிப் போனவர்களும், உள்ளார்ந்த ஆற்றல் வற்றிப் போனவர்களும் முருகபூதியின் தொடர் யாத்திரையின் இளைப்பாறு மடங்களாயினர். 'மல்லிகை' கண்டெடுத்த இலக்கிய முத்து முருகபூதி; 1972 ஆம் ஆண்டு முருகபூதியின் முதலாவது சிறுகதையை வெளியிட்டதன் மூலம், மல்லிகை ஆரோக்கியமான இலக்கிய கர்த்தா ஒருவரின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாகியது; கடந்த ஒன்றரை தசாப்தங்களாக எழுதிவரும் முருகபூதி, எல்லாமாக இதுவரை இருபத்தைந்து சிறுகதைகள் வரையில்தான் படைத்துள்ளார். பத்துச் சிறுகதைகள் 'கமையின் பங்களிகள்' என்ற தலைப்பில் 1975 இல் வெளிவந்து, அவ்வாண்டின் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிகளில் ஒன்றிற்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பொற்றுக் கொண்டது.

இலங்கையின் பிரபல தமிழ் தினசரியான 'வீரகேசரி'யின் ஆசிரியர் குழுவில் லெ. முருகபூதி சேர்ந்து பணியாற்றினார். அக்காலவெளியில் 'ரஸூரானி' என்ற புனைபெயரில் மறைந்து நின்று இலக்கியத் தகவல்களையும், இலக்கிய நெருடல்களையும் எழுதிவந்தார். 1987 ஆம் ஆண்டு ஈழத்து அரசியல் நிலைமைகளை அடித்தளத்தோடு ஆட்டம் சண்டபோது, அழிவுகளை நிசர்சனமாக எஞ்சிக்கொண்டிருந்தது. இத் தாங்கொணாத் துயரத்திலிருந்து விடுபட்டு தாய் நாட்டை விட்டு அந்நிய நாடொன்றுக்குத் தப்பிச் சென்றுவிட விழைந்த ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்களில் ஒருவராக முருகபூதி, அவுஸ்திரேலியாவுக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றார். வெளிநாட்டுப் பயணம் முருகபூதிக்குப் புதிய தன்று; ஏற்கனவே இந்தியா, சோவியத் யூனியன் ஆகிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து பயணக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். அவரின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'சமாந்தரங்கள்' இன்று சென்னை தமிழ்ப் புத்தகாலயம் வெளியிட்டுள்ளது. மல்லிகை, வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த பத்துச் சிறுகதைகள் இச் சிறுகதைத் தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன.

இலக்கிய இலக்கு

பொதுவாக இன்று சமுதாய இயக்கங்களில் ஆக்கவிலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்பிலக்கியங்களில் இரு தெளிவான போக்குகளைக் காணமுடியும்; ஒருவகை ஆக்கங்கள், 'சமூகம் இப்படி இருக்கிறது' என்று சித்திரிப்பனவாகவும், இன்னொருவகை ஆக்கங்கள் 'சமூகம் எப்படி இருக்க வேண்டும்' என்று சித்திரிப்பனவாகவும் உள்ளன. முன்னவை சமகாலச் சமூகத்தின் படப்பிடிப்பு நிகழ்வுகளாகவும் பின்னவை சமூக விழுமியங்களைப் பேணும் உன்னதமான ஒரு மானிட சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப அவாவுறுவனவாகவும் உள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கானவையல்ல. 'சிலப்பதிகாரம்' அக்காலச் சமூகம் இப்படித்தான் இருந்தது எனச் சித்திரிக்க, 'கம்ப ராமாயணம்' சோழர்காலச் சமூகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற கம்பரின் வேணவாவினை வெளியிடுவதாக அமைந்தது. தந்தை தாயைப் பேணாத தனயர்கள், தமையன்மாரர்களை மதிக்காத தம்பிகள், குருவை வணங்காத சீடர்கள் வாழ்ந்த சோழ நாட்டின் இனைய தலைமுறை 'எப்படி இருக்க வேண்டும்' என்ற அவாவினைக் கம்பர் ராமாயணத்தில் சித்திரித்துக் காட்டினார்; கம்பர் காலச் சமூகத்தில் காண அரிதாகிவிட்ட சமூக விழுமியங்களைக் கம்பர் தன் ஆக்கத்தில் அடங்கா ஆசையோடு கொண்டு வந்தார்; ஆனால், ராமராசியம் வரவேயில்லை.

'ஒரு சமூகம் சிக்கலான ஒரு காலகட்டத்தில் வாழும்பொழுது அது அச்சிக்கலின் தெளிவிற்கும் தீர்விற்கும் இலக்கியத்தை எதிர்நோக்கி நிற்பது வழக்கம். இலக்கியங்களும் பதில்களை வழங்குவதுண்டு' எனப் பேராசிரியர்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி எனது வெளிவரவிருக்கும் நாவலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தப் பதில்தான் 'சமூகம் எப்படி இருக்க வேண்டும்' என்பது!

திரு. முருகபூபதியின் சிறுகதைகள் எனக்குப் பிடித்தமானவை; என் மகள் ரேணுகா சொல்வது போல 'வித்தியாசமானவை'.

ஏன்?

முருகபூபதி, பல சிறுகதை ஆசிரியர்களைப் போல சமூகத்தினை உள்ளவாறு சித்திரிக்கவில்லை; உணர்ந்தவாறு சித்திரிப்பதோடு, 'இப்படி' இருக்கும் சமூகம் 'எப்படி' இருக்க வேண்டும் எனக் காட்டிச் செல்கிறார். அதனால்தான் புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் முருகபூபதிக்குரிய இடம் முதல் ஐந்துக்குள் அமைந்துவிடுவது வித்தியாசமாகிறது. மனப்புண்கள், வேகம், திருப்பம், புதர்க்காடுகளில்..... ஆகிய சிறுகதைகள் நான் இங்கு கூறிய கருத்துக்குச் சான்றாவன.

மனம் புண்கள்

பல சிங்களக் குடும்பங்களோடு ஓரிரு தமிழ்க் குடும்பங்கள் சேர்ந்து வாழும் கிராமம்; மடுவுக்குப் போன சிங்கள இனரூர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். அதனால், இனக்கலவரம் ஏற்பட்டு நிலைமை மோசமாகலாம் எனத் தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்று அச்சப்படுகின்றது. எதிர் வீட்டுச் சிங்களக் குடும்பத்துடனான உறவைப் பயத்துடன் முறித்து ஒதுங்கி வாழத் தலைப்படுகிறது.

'சுகத், இப்போது இங்கே வினையாட வருவதில்லை?'

'இல்லையப்பா..... அவங்கட அப்பாவைக் காணவில்லையாம். இப்ப சுகத்தும் இங்க வினையாட

வாறதில்லை. அம்மாவும் எங்களை மூத்தத்திலே வினையாட விடுவதில்லை'

இனக்கலவரம் வந்துவிடலாம் என நினைத்து அக்குடும்பம் படும் மன அவஸ்தைகள் வெகு அற்புதமான படிமமாக முருகபூபதியால் 'மனப்புண்கள்' என்ற சிறுகதையில் சுட்டப்படுகின்றன. ஒருவருட மன அவஸ்தைகளின் விபரணமாக இச்சிறுகதை அமைந்திருக்கில், 'இப்படித்தான் சமூகம்' உள்ளது என்ற முடிவுடன் கதையை படித்து முடித்து விடலாம். ஆனால், முருகபூபதியின் இலக்கிய இலக்கு அதுவன்று. 'எப்படிச் சமூகம் அமைய வேண்டும்' என்ற வேணவா. எவ்வேகதை தொடர்கிறது:

'வீட்டு வாசலில் சுகத்; கையில் வெள்ளைத் துணியால் மூடப்பட்ட தட்டு.

'என்ட புத்தே..... (வாமகனே)'

'எங்க? அப்பா! [போய்] ஒரு வருடமாகிவிட்டது. இன்று நாங்கள் தானம் கொடுத்தோம். அம்மா உங்களுக்கும் பாற்சோறு கொடுத்து விட்டாங்க.....' என்கிறார், சுகத்.

—இவ்விடத்தில்தான் முருகபூபதி எதிர்பார்க்கின்ற சமூகம் எழுந்து நிற்கிறது. இப்படி நடந்திருக்க முடியாது; ஆனால் அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும்; முருகபூபதி என்ற படைப்பாளி ஏனைய சிறுகதை ஆசிரியர்களிலிருந்து, இங்குதான் தனித்துவமாகிறார்.

கதைகளின் ஆத்மா

'என் வாழ்வின் தரிசனங்களே நான் எழுதும் கதைகள்' என முருகபூபதி கூறியுள்ளமையை அளவிடாகக் கொண்டு, அவரது சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்யின் அது 'சமாந்தரங்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்குப் பொருத்தமான கூற்றுக்கவில்லை. சில வேளைகளில் அவரது முதற் தொகுதியான 'கமையின் பங்காளிகள்' கதைகளுக்குப் பொருத்தமாக அமையலாம். தரிசனங்கள் ஜடப்பிப்பங்களாக அவரது கதாமாந்தரும், சம்பவங்களும் அமையவில்லை; கதாமாந்தரையும் சம்பவங்களையும் குறியீடுகளாகக் கொண்டு, வெ. முருகபூபதி சமூகச் செய்தி ஜடப்பிப்பமான தரிசனங்களன்று; உன்னதமான சமாதானம் நிறைந்ததுமான உயர் சமூகமமைவினை அவாவும் நோக்க வெளிப்பாடுகளாக அவை விளங்குகின்றன.

'சமாந்தரங்கள், வேகம், அந்நியமற்ற உறவுகள் ஆகிய கதைகள் வெறும் காதல் பேசும் குடும்பக் கதைகள்; தேர்முட்டி, தவிப்பு, ஆண்மை [என்பன]. சமகாலப் பிரச்சினைகளின் போட்டி வடிவையும் அழிவையும் சித்திரிப்பன; திருப்பம், புதர்க்காடுகளில் ஆகிய சிறுகதைகள் வெளிநாட்டு காதலனுபவங்களை விபரிப்பன' என்று வெ. முருகபூபதியின் கதைகளை ஒரேயடியாக குத்து மதிப்பீடு செய்தால்— அப்பிடித்தான் செய்கிறார்கள்— இக்கதைகளின் 'ஆத்மா' வை இனங்காணாதவர்களாகி விடு

உங்கள்

மழலைச் செல்வங்களின்

உயிரோவியமான

படங்களுக்கு

நாடுங்கள்

பேயி போட்டோ

(பல்கலைக் கழகம் அருகாமை)

திருநெல்வேலி.

வோம். வெறும் கதைகள் கதைகளாவதில்லை: அதே போன்று வெறும் சிந்தனைக் கருத்துக்களும் கதைகளாவதில்லை. இவையிரண்டும் இணைந்து கலா பூர்வமாகப் பரிமளிக்கும் போதுதான் ஆக்க பூர்வமான படைப்பு உருவாகிறது. வெ. முருகபூபதிக்கு இயல்பாகவே அத்திறன் கைவந்திருக்கிறது; கலைஞனுக்கேயுரிய 'ராம ராச்சிய' சமூகத்தை இந்தப் பாவப்பட்ட மண்ணில் உருவாக்கி வரும் கனவு தெரிகிறது.

கதைக்களப் பரப்பு

'சமாந்தரங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ள தமிழ்ப் புத்தகாலயத்தின் நிர்வாகி தனது வெளியீட்டுரையில்

பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். 'தான், தன் குடும்பம், தன் சுற்றம், தன் நட்பு, தன் நாடு என்ற அளவில் படிப்படியாய் மனப்போக்கு விரிவடைந்து வளர்வதை இக்கதைகள் தொகுக்கப்பட்டிருள்ள அமைப்புமுறை சித்திரிக்கிறது'

உண்மையில் முருகபூபதியின் கதைப் பரப்பு மிக விரிவானது; சர்வதேசக் கதைக்கள விரிவைக் கொண்டது. 'தான், தன் குடும்பம், தன் சமூகம், தன் நாடு என்ற கதைப்பொருளின் விரிவு 'தன் உலகம்' என்ற விரிவீனப் பெற்றிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். மரணங்கள் மலிந்த இந்த மண்ணிலிருந்து விடுபட்டு விலகிச் சென்ற முருகபூபதிக்கு 'தன் உலகம்' என்ற சிந்தனை விரிவைத் தன் ஆக்கங்களில் கொண்டுவர நம் தாயக இழிநிலை உதவியிருக்கிறது. திருப்பம், தவிப்பு, மெழிப்புதர்க்காடுகளில்... ஆகிய சிறுகதைகளின் களப் பரப்பும், பகைப்புலமும் மிக மிக விரிவானது. குறிப்பாகப் 'புதர்க் காடுகளில்.....' வோல்கா என்ற வடவியட்னாமியப் பெண் கூறுகிறார்

'வியட்னாம், பங்கலாதேஷ் கம்பூச்சியா, இலங்கை இப்படியே ஆசியாவில் சோகம் தொடருகிறதல்லவா? உங்கள் நாட்டில் என்ன நடக்கிறதென்பதை அறிகிறேன். ரஷ்யாவின் துணையால் வியட்னாமில் நிம்மதிப் பெருமூச்சு எழுந்தது.'

இலங்கையின் கதைக் கருப் பரப்பு ஒடுக்கத்திலிருந்து, விரிவான கதைக் கருப் பரப்பினை கையாள முருகபூபதிக்கு முடிவிறது: ஏனெனில், படைப்பாளியாக இருப்பதனால்

சாகாவரம்

முருகபூபதியின் சிறுகதைகளில் காணக்கூடிய சகல பண்புரல்களையும் இங்கு ஆராயவில்லை; ஏனைய சிறுகதை ஆசிரியர்களிடமிருந்து முருகபூபதி எவ்வாறு வேறுபட்டு 'தனித்துவம்' கொண்டுள்ளார் என்பதையே இங்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளேன்.

சமாந்தரங்களில் இடம்பெற்றுள்ள பெரும்பாலான சிறுகதைகள் ஈழத்தின் சமகாலப் பிரச்சினைகளை உள்ளீடாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டவை; ஈழத்துப் பிரச்சினைகளின் மெய்வடிவத்தைப் புரிந்து கொண்டவர்களால் தாம், முருகபூபதியின் இச் சிறுகதைகளைப் பிழாரணமாகச் சுவைக்க முடியும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை ஈழத்துப் பிரச்சினைகளைத் தெரிந்திருக்காத ஒரு வரிடம் ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளின் பின் இந்த மண்ணில் வாழப் போகிற ஒருவரிடம் முருகபூபதியின் இக்கதைகளை வாங்கிப் படிக்கச் செய்தால், அவரால் அக்கதைகளின் ஜீவனை அணுக முடியுமா, புரிபுமுடியுமா என்பது ஐயத்திற்குரியது.

ஆம், முருகபூபதியின் கதைகளை ஈழத்துப் பிரச்சினைகளைச் சரிவரத் தெரிந்து கொண்டவரால் தான் நன்கு தரிசிக்க முடியும். அதனை முருகபூபதி புரிந்திருக்கிறார். அதனால்தான், சிச்சிறுகதைத் தொகுதியின் முன்னுரையில் தன் 'கதைகளின் பின்னொள்ளுள்ள கதைகளை' விவரித்துள்ளார்; இச்சிறுகதைகளின் பின்

னணியைத் தந்துள்ளார். இந்த முன்னுரை இல்லாதிருப்பின், எல்லாராலும் முருகபூபதியின் கதைகளைப் புரிந்துணர்வுகூடினமாயிருக்கும்.

இந்தவிடத்தில்தான் முருகபூபதியின் கதைகள் நம் முழுமையிலிருந்து ஊறுபடுகின்றன. ஒரு சிறுகதை தன்னளவில் கருவை விடரிக்கும்போது, கதைக்களப் பின்னணியைச் சுருக்கமாக வேணும் சுட்டினால்தான், முழுமைபான படைப்பாக அமையும் என நினைக்கிறேன்.

வேறும் சில.....

முருகபூபதியின் சிறுகதைகளில் காணக்கூடிய வேறு சில குறைகளைச் சுட்டத்தான் வேண்டும். கதைக்கருவைச் சில கதைகளில் இறுதியில் கொடுத்துவிடுகிறார். உதாரணம், சமாந்தரங்கள் பேச்சுவழக்கும் செந்தமிழ் வழக்கும் ஆசிரியர் கூற்றுச்சுக் கலந்து செறிந்துள்ளன; குறியீடுகள் சரிவர இடப்படவில்லை என்ற குறைபாடுகள் தெரிந்தாலும், முருகபூபதியின் சிறுகதைகள் ஈழத்து இலக்கியத்திற்குப் பெருமையையும், வலிமையையும் சேர்ப்பன என்பதில் இருபார்வையில்லை.

எம்மிடம் கிடைக்கும் நூல்கள்

டொமினிக் ஜீவா

— கருத்துக் கோவை 15-00

மல்லிகை ஜீவா

— மணிவிழா மலர் 30-00

நெல்லை ஆய்வு குழுவும் ஆராய்ச்சி இதழும்

பி. கணபதி சுப்பிரமணியன்

கடந்த இருபத்தோராண்டுக் காலமாக தமிழக இலக்கிய வரலாற்றில் எந்தவிதப் பகட்டும், ஆரவாரமில்லியும், ஆக்கபூர்வமான பணியை அடக்கத்தோடு செய்து வரும் குழு. 'நெல்லை ஆய்வுக்குழு' வாகும். இக்குழுவின் பணியும், பெருமையும் சிறந்த மார்க்கிய அறிஞரு தமிழக ஆய்வாளர்களின் விஞ்ஞான பூர்வமான வழிகாட்டியுமான பேராசிரியர் டாக்டர் நா. வானமாமலையே சாரும்.

தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்த அந்தக் காலத்தில், அப்பண்பாட்டினைப் பல்புறங்களில் இருந்து காணவேண்டும் என்ற அவா பலர் மனதில் இருந்த காலம் அது. தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வானது அந்தக் காலகட்டத்தில் மொழி ஆராய்ச்சியாகவும், எதையுமே புகழ்ந்து பாராட்டும் போக்காகவும் இருந்தது. இத்துடன் மட்டுமல்லாமல் பழம் பெருமை பாராட்டுவது என்ற நோக்கில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்ட காலம். கிட்டத்தட்ட தமிழ்ப் பண்பாட்டு

ஆராய்ச்சி என்பது ஒரு தேக்க நிலையை எய்தியிருந்தது புதிய சிந்தனை என்பது காண்பதற்கு அரிதாக இருந்தது. ஆய்வாளர்கள் ய்வு செய்வது மூல பாடங்களை நுணுகிப் பார்ப்பது என்பதைவிட, இரண்டாந்தர ஆதாரங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு தங்கள் ஆய்வுகளை நிகழ்த்தி வந்தனர்.

ஆனால் தமிழ்ச் சமூகம் முன்னேறும்பொழுது அல்லது மாறும் பொழுது பல புதிய சிந்தனைகள் இங்கு படிப்படியாக வளரலாயின. சமூகவியல், உளவியல், மானுடவியல், மார்க்சியம் போன்றவை இங்கு வலுவாக இடம் பெறத் தொடங்கின. கல்வி நிறுவனங்களின் பெருக்கம், பலபத்திரிகைகளின் தோற்றம், இலக்கிய வளர்ச்சி போன்றவை புதிய கோணத்தில் தமிழகக் கலாச்சாரத்தைக் காண்பதற்கான ஒரு தேவையை 1960 களின் பிந்திய காலகட்டத்தில் உருவாக்கின.

இந்தத் தருணத்தில்தான் ஆராய்ச்சிப் 'பேரொளி' யான பேராசிரியர் நா. வானமாமலை

அவர்கள் தனது ஐம்பதாவது ஆண்டு பிறந்த திமையான 7-12-967 ல் தனது இல்லத்தில் வைத்து 'நெல்லை ஆய்வுக்குழு' வினை தொடக்கிவைத்தார்.

ஆய்வுக்குழு, சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தோடு கூடிய அறிவியல் பூர்வமான ஆராய்ச்சிக்கு வித்திட்டது! இக்குழுவின் கூட்டங்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நடைபெற்றன. கட்டுரைகள் எழுதிப் படிக்கப்பெற்றன. அதனைத் தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் நடைபெறும். அப்பொழுது கட்டுரையைச் செழுமைப்படுத்த ஆக்கப் பூர்வமான ஆலோசனைகள் வழங்கப்படும். இந்த நடைமுறையால் கட்டுரை குறைபாட்டிற்கு இடமின்றிச் செம்மைபெறவாய்ப்பற்று காலம் 0 மணியளவில் தொடங்கும் இவ்வாய்வுக்குழு மாதம் 6 மணிவரை நடப்பதுண்டு.

பாணையங்கோட்டையில் மட்டுமே கூடிவந்த ஆய்வுக்குழுக் கூட்டங்கள் பின்பு தூத்துக்குடி, அம்பா சமுத்திரம், களக்காடு, நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றன. ஆய்வுக்குழு நடைபெறும் இடங்களில் அங்குள்ள ஆய்வுக்குழு உறுப்பினர்கள் அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்பவர்களுக்கு உணவு படைக்கும் பொறுப்பினை ஏற்பது வழக்கம்.

பேராசிரியர் அவர்கள் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளும் களமாக இக்குழுவை ஒரு போதும் ஆக்கிக் கொண்டதில்லை. மாறாக ஆர்வமும் திறமையுங் கொண்டபலரை ஊக்குவித்தார்.

இதுவரை தமிழகத்தில் ஆராய்ச்சிக்காக அமைக்கப்பட்ட எந்த ஒரு நிறுவனமும் செய்திராத வகையில் தலைசிறந்த கட்டுரைகள் பலவற்றை பல்வேறு துறைகளில் உருவாக்க உதவினர். அவற்றை வெளிப்படுத்திய அவரது தன்னலமற்ற பணியைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

ஆய்வுக் குழுவில் படிக்கப்பட்ட பல கட்டுரைகளின் தரத்தைக் கண்டு இவற்றை வெளியிட 'ஆராய்ச்சி' என்ற காலாண்டு இதழை 1969 இல் துவக்கினார். இப்பத்திரிகை தமிழ் விமர்சன உலகில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

இலக்கியம், வரலாறு, தத்துவம், மானிடவியல், உளவியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், தொல் பொருள் ஆய்வு எனப் பல துறைகளின் வாயிலாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை ஆராயும் புதிய பாதையை ஆராய்ச்சி உருவாக்கியது. அது மட்டுமல்ல மாற்றுக் கருத்துள்ள பல ஆய்வாளர்களும், 'ஆராய்ச்சி' யில் எழுதினர். பல புதிய ஆய்வாளர்கள் ஆய்வுக் குழுவின் மூலம் உருவாகினர். மரபு வழி நின்று ஆய்வு செய்யும் பலர் ஆராய்ச்சியின் பாதைக்குத் தங்களை மாற்றிக் கொண்டனர்.

பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'ஆராய்ச்சி' 22 இதழ்கள் வெளிவந்தன.

'நெல்லை ஆய்வுக் குழு' வையும், 'ஆராய்ச்சி' காலாண்டு இதழையும் தொடங்க, பேராசிரியர் நா. வானமாமலைக்கு ஆரம்ப உந்துதலைத் தந்தது

1961ம் ஆண்டு மார்க்சீய அறிஞரும், இலக்கியப்பேராசானுமாகிய ப. ஜீவானந்தம் அவர்களால் கோவையில் நடந்த கலை, இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் முதல் ஸ்தாபன மாநாட்டினால்தான் என்றால் அது மிகையாகாது.

பேராசிரியர் வானமாமலை மறைவுக்குப் பின் அவரது மாணவர்கள் தங்கள் ஆசான் மேற்கொண்ட லட்சியப் பணிகளைத் தொடர்ந்து ஈடேற்றி வருகின்றனர்.

ஜீவா பிறந்த நாளில் 21-8-88 அன்று டாக்டர், ந. முத்துமோகன் தலைமையில் தூத்துக்குடியில் வைத்து நடைபெற்ற நெல்லை ஆய்வுக்குழுக் கூட்டத்தில் — இருபத்திரண்டாவது ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டத்தினைத் தயாரித்தனர். இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை ஆய்வுக் குழுவினை தூத்துக்குடி, களக்காடு, அம்பாசமுத்திரம், நாகர்கோவில், திருச்செந்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் நடத்துவது 'ஆராய்ச்சி' காலாண்டாய் விதழைத் தொடர்ந்து கொண்டு வருவது எனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

—இதன் அடிப்படையில் 30-10-88 ஞாயிறன்று காலை 10 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை அரசுமேல் நிலைப்பள்ளி, களக்காட்டில் வைத்து நாவலாசிரியர், பொன்னின் தலைமையில் நெல்லை ஆய்வுக் குழுவின் கருத்தரங்க நிகழ்ச்சி நடைபெறவுள்ளது. நா. தி. சம்பந்தன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தவிருக்கிறார். டாக்டர் ந. முத்துமோகன் 'சஸுரின் மொழியியல் கோட்பா

டுகள் — தத்துவப் பின்னணி' என்ற தலைப்பிலும், ப. இ. சிதம்பரம் 'பழந்தமிழரும் சிற்றுவெளி நாகரிகமும்' என்ற தலைப்பிலும், சி. சொக்லிங்கம் 'திருவிதாங்கூர் நில உடைமை சமூக அமைப்பில் — 'தண்டனை முறைகள்' என்ற தலைப்பிலும், எஸ். கே. சங்கா 'தற்கால தமிழ் இலக்கியமும் திராவிட சித்தாந்தமும்' நூல் மதிப்பீடும், பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் 'வாசாப்பு நாடகம்' என்ற தலைப்பிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சமர்ப்பிக்க விருக்கின்றனர். ஆ. சுப்பிரமணியன் நன்றியுரை அனைவரையும் கலந்துகொள்ள வேண்டுகிறோம்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இவ்வாய்வுக் குழுவில் சேர எந்தவிதக் கல்வித் தகுதியும் வற்புறுத்தப்பட்டதில்லை. ஆயினும் மனிதாபிமானம், சமுதாயப்பற்று அறிவியல் வழியில் உண்மையைக் காண வேண்டுமென்ற தேடல், அயராது உழைப்பு ஆகிய பண்புகளை உடையோரை அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டனர் — படுகின்றனர்.

பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்களின் மறைவு ஒரு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். பொருளாதார முறையிலும் — விற்பனை முறையிலும் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாகியிருந்த 'ஆராய்ச்சி' பேராசிரியர் மறைவுக்குப் பின்னர் மிகப் பெரும் நெருக்கடிக்குள்ளானாலும் ஆய்வுக்குழு உறுப்பினர்கள் மிசப் பொறுப்புடன் 'நா. வா. வின் ஆராய்ச்சி' என்ற பெயரின்மீல் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றனர்.

மறுபடியும்

எம். எம். நெளஷாத்

அந்தச் சின்னக் கிராமத்தின் அமைதி கெட்டுவிட்டது. பரீதாவின் விளையாட்டுத் தோழிகள் எப்போதோ போய்விட்டிருந்தார்கள். சிரட்டைகளும், டேணிகளும், கிறு வீடுகட்டப் பயன்படுத்திய கிறு சலாகைத் துண்டுகளும் ஓரிடத்தில் குவிக்கப்பட்டுவிட்டன.

செய்தி சொன்னவன் மன்சூர். சொல்லத் தேவையில்லை நேற்றுப்பிறந்த கரீமாவின் கண்களில் கூட பீறி சுடர்விட்டது, எல்லோரும் அறிந்த விஷயம் தான்.

நேரம்தான் குறிக்கப்படவில்லை. இன்னொரு நாளையோ, ஏன் சில நிமிடங்களிலேயே அது நிகழ்ந்துவிட முடியும். தூக்குத் தண்டனை கிடைத்த கைதிக்குக் கூட நிம்மதியாகச் சாக சுதந்திரமுண்டு.

பரீதாவின் உம்மா லாலிஹா ஒரு மூட்டையில் சாமான்களைத் திணித்தாள். அரைக் கொத்து ஆக்கும் பாளை, பிளாஸ்டிக் கரண்டிகள், வெற்றிலைச் செப்பு, கணவனின் நீலநிற லேர்ட், பரீதாவின் கவுன் இவ்வளவும் வைத்தாகி விட்டது.

'இந்தமொற எங்கேயோ தெரியா'

'எங்க நம்மட பரீதா படிக்கிற பள்ளிக்கொடம்தான்'

'அங்க பெரிய கக்கிசமான வுடம், வெட்டக்கி போறதுக்கு ஒழுங்கான கக்கனும் இல்ல, படுக்கிறதுக்கு வுடமும் போதா'

'நீ இதக் கதக்கிரும், போன மொற தங்கின நேரம் நான் ஒரு ராவு நித்திரையே இல்ல. வளி சரூவும் எடம் இல்ல. பரீதாட வாப்பா மரத்தடியில் நித்திர கொண்டாரு'

'ஏய் பரீதா, உம்மா ஆரோட கொள்ளையா நேரம் கதச்சுக் கொண்டு நிக்கிரு. இங்க ஒலுப்பம் வரச் சொல்லு'

பரீதாவின் மூத்தம்மா கத்தவும், பரீதாவின் உம்மா கதையை விட்டுவிட்டு ஓடிவந்துவிட்டாள். மேல்முச்சு கீழ்முச்சு வாங்கியது.

'புள்ள அவரு எங்க போயிட்டாரு. ஆளட சலாபனயே காணல்ல'

'இந்த மனிசன் எங்க போனாரோ ஆருக்குத் தெரியும். ஐடென்டி காட்டும் பொட்டிக் குள்ள கெடக்கு. அவனுக்கள்

புடிக்க மொழங்கால்ல நிக்க வெச்சு முதுகில ரெண்டு குடுத்தாத்தான் மனிசனுக்கு ரோஷம் வரும்'

'இப்பிடிக்க கதைக்காத புள்ள அக்லாஹ்தான் நமக்கு நல்ல நஸீப தரவேணும்... ஆ ஆ..... அன்ன வாராரு.....'

'என்ன நீங்க இவ்வளவு நேரமும் எங்க போயிருந்தீங்க'

'எங்க போற... இண்டக்கு என்ன நாளெண்டு அயத்துப் போச்சா. பத்தாந் தெகிதி அவன் கடைக்கார கலந்தண்ட போய் வட்டிக்காசுக்கு ரெண்டு நாள் தவண எடுத்துக் கொண்டு வாறன்'

'இந்த நேரம் போகவேணுமா..... ஒங்களுக்கு செய்தி தெரியாதா?'

'தெரியாம என்ன..... எனக்கும் சத்தம் கேட்டது. அவன் விடுவானு. அவன்ட வட்டிக்காசு குடுத்துத்தானே ஆகவேணும்'

மீண்டும் முழங்க ஆரம்பித்தது. பரீதாவின் உம்மா, பரீதாவை கையில் தூக்கிக் கொண்டாள். மூத்தம்மா கைத்தடியை ஊன்றி எழுந்தாள். துணிப்பையை இடது கமக்கட்டிலும், வெற்றிலை உரலை வலது கையிலும் ஏற்றிக் கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

பரீதாவின் வாப்பா நகர வில்லை. வானத்தையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார், பரீதாவின் உம்மா ஆச்சரியத்துடன் அவரைப் பார்த்தாள்.

'நான் வரவில்லை நீமட்டும் போ'

'என்னங்க இது, பைத்தியமா. அவனுள் வந்தா ஒங்கள கம்மா விடவா போறங்க.....'

'இல்ல கதிஜா. நாம வட்டிக்குக் காசவாங்கி செய்தவயல்தான் இது. நாம கம்மா விட்டிருப்போயிட்டா, பிறகு ஆரு காசக் கட்டுறது'

'என்னங்க இது கடைசி நேரத்துல கொளந்தப்புள்ள மாதிரி கதச்சக் கொண்டு, உசிரு பெரிசா? காச பெரிசா? கொள்ளையா நாளா இரிக்கப்போறம். ரெண்டோ முணுநாள்'

'எனக்கொண்ணு கதிஜா. போன மொறயும் இப்பிடி உட்டுடுப் போனம். பிறகு எப்பிடி காச இறத்தம். ஒங்கட உம்மா' ஒனக்கு வாங்கித்தந்த மின்னியையும் வித்தாச்சு'

'இந்த நேரம் என்னத்துக்கு இந்தக் கதையெல்லாம். அல்லாஹ் நம்மள கைவிடமாட்டான்'

பேச்சு முடிய முன்பே மீண்டும் முழங்க ஆரம்பித்தது. அவன் தான் கேட்டபடியாயில்லை. பரீதா கூட அழுது புரண்டும் அவன் மசிந்து கொடுத்தமாதிரி தெரியவில்லை. மூத்தம்மா ஏற்கனவே மூன்றாவது மின்கம்பத்தைக் கடந்து விட்டிருந்தாள்.

'அப்ப நானும் நிக்கப்போறன்'

'பேய்க்கத கதக்காத. நான் ஆம்புள். அவங்க வந்தா எப்பிடியும் தப்பிக் கொள்ளுவன் நீயும் இருந்தா பிறகு நான் என்னத்த செய்யுற'

பரீதாவுக்கு எந்த நியாயமும் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவனுடைய பிடிவாதத்துக்கு முன் அவள் செல்லாக்காசாகிப் போய்விட்டாள்.

பரீதாவின் வாப்பாவை விட்டுவிட்டு ஊர் ஏற்கனவே

நூறுயார் தூரம் நகர்ந்து விட்டிருந்தது.

தனிமை தனிமைதான். எவ்வளவு நேரம்தான் போனவர்கள் பாதையையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது? கண்களும் களைத்து விட்டன.

போன போகம் எவ்வளவு அழகாக விளைந்தது. அதற்கிடை யில் ஓடவேண்டி வந்துவிட்டது. ஒருவாரம் தங்கிவிட்டு வந்தால் எல்லாம் முடிந்து வயல் பரிதாபமாக அவனைப் பார்த்து விழித்தது. குருவிகளும், மாடுகளும் சுதந்திரமாக உண்டு கொழுத்து விட்டன.

இந்த முறையும் இப்படியே போனால் என்றைக்குத்தான் கடனில்லாமல் சாப்பிடுவது. யோசித்தால் தலைப்பாரம் கூடுமே தவிர குறையாது.

வீட்டுக்குள் போகக்கூட அச்சமாக இருந்தது. எந்நேரமும் அவர்கள் வந்துவிடலாம். ஓடுவதற்கு அதாவது வழி செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நடப்பதற்குக் கூட சக்தி வரமாட்டேங்குது.

பேசிக் கொண்டிருப்பதற்கும் குருவி காக்கைகூட இல்லை. உலகமே வெறிச்சோடியப்போய் விட்டது. வெயில் சுள்ளெனச் சுட்டது. சத்தங்கள் இப்போது தொடர்ந்து கேட்க ஆரம்பித்தன.

வியர்வைத் துளிகள் அரும்பின, மையவாடியில் நடுஇரவில் நிற்பது போல் நெஞ்சம் அச்சத்தால் விதிர் விதிர் ததது. தாகம் தாகம். தாங்க முடியாத தாகம்.

இவள் எங்கே வைத்துவிட்டாள். அப்பாடா! தாகம் தீர்ந்து விட்டது. முகத்தையும் கைலேஞ்சியால் துடைத்துக் கொள்.

பைத்தியக்காரன் மாதிரி நின்று விட்டேனா? எத்தனை மைல் போயிருப்பார்கள். உனக்கு ஆசை பண ஆசை. நான் என்னத்துக்கு ஆசைப்பட்டேன். வட்டிக்கு வாங்கின காசு. இது சரியாக விளைந்தால்தானே காசைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்.

காசை எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்கப் போகிறாய்? கதிஜாவுக்கு கணவனும் இல்லை; உனக்கு காசும் இல்லை. ஓடப்போகிறாய் ஓடாதே நீல். ஊரார் உன்னை கேலி செய்யப் போகிறார்கள்!

புற்கள் செம்மஞ்சல் நிறத்தில் சிரித்தன. போனமுறை எரிந்து போன முன்பக்கக் கடையின் கதவுகள் தடதடவென்று ஆடின. வீதிகளில் தடக் தடக் கென்று சப்பாத்தொளி கேட்டது போல் ஒரு பிரமையுண்டாயிற்று.

இந்த நேரம் பெட்டி படுக்கைகளை விரித்திருப்பார்கள். பரீதா கதிஜாவுடன் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பாள். சாப்பிடுவதற்கு எதுவும் கேட்டு கால்களை தரையில் அடித்து ஊரைக் கூட்டிக் கொண்டிருப்பாள்.

அட! பசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டதே. இவள் சமைத்தாளோ தெரியாது. காலையில் சுங்கான் கருவாடு வாங்கிக் கொடுத்த குரபகம். மஜீதிடம் வாங்கிய பத்து ரூபாயில் இரண்டு ரூபாய் அவள் கிழவிக்கு வெற்றிலை வாங்கக் கொடுத்திருந்தால் மீது எவ்வளவு?

எழுந்து நடக்க முடியாமற் போனாலும், பசி உந்தி உந்தித் தள்ளிற்று. முதன் முறையாக காகமொன்று தலையில் எச்சத்தைப் போட்டுவிட்டுப் போனது. அடச்சி! முருங்கை மரம் சலசலத்தது. அணர்ச்சி இரண்டு

கவலைகள் மறந்து களித்துக் கொண்டிருந்தன.

இது என்ன பாணை, நிறையச் சோறு. பாவம் சமைத்தவள் சாப்பிடவில்லை. அங்கு போய் என்ன செய்யப் போகிறாள்! கஞ்சி ஊற்று வகைகள் இரண்டு வேளை போய்விடும். விருப்பமான கறிதான், இறங்கத்தான் மறுத்தது.

'என்ன இது சமையல். ஒழுங்காக ஒரு ஆனம் காச்சத் தெரியாது'

'ஓ! நீங்க கொண்டுவந்து கொட்டுறீங்க, ரெண்டு மீன்குட்டி வாங்கித்தரச் சொன்னா சாரத்த ஓஸ்தி கெட்டிக் கொண்டு சண்டக்கி மட்டும் வந்துடுவீங்க'

'ஓனக்கு, ஓனக்கு வாய் கொளுத்துப் போயிட்டு'

கண்களில் கண்ணீர், உனக்காகத்தான் நான் காவல்காக்கிறேன். உன் கழுத்தில் ஆசையாக ஒரு மாலை வாங்கிப் போட வேண்டுமென்றுதான் உயிரையும் மதிக்காமல் தனிமையாகக் கிடந்து தத்தளிக்கிறேன்.

தூக்கம் கண்களைப் புரட்டிப் புரட்டி எடுக்கிறது. இரவு குருவி விரட்டிவிட்டு கண்கள் மூடும் போது நேரம் நாலரைக்கும். இந்தப் பாழாய்ப்போன தூக்கம்

வந்து இந்த நேரத்தில் பேய்க் காட்டுகிறதே.

அருகில் அருகில். கூப்பிடு தொலைவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். எந்தப் பக்கம் ஓடுவது. நீட்டாதீர்கள். நான் ஒரு அப்பாவி. இன்று நடந்த மோதலுக்கும் எனக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் கிடையாது. மனைவி மக்களின் பேச்சைக் கேட்காமல் நான்தான் வீரம் பேசிக் கொண்டு நின்றேன்.

என்ன! என் பேச்சை நம்பவில்லையா? நம்புங்கள். என்னை விட்டுவிடுங்கள், இப்போதே ஓடிப்போய் விடுகிறேன்.

ஐயோ அப்படிப் பார்க்காதீர்கள். என்ன வேண்டுமென்றாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். டிரான்ஸிஸ்டர் ரேடியோ, சுட்டில் இரண்டு, கதிரைகள், சுட்டி பாணைகள்.

நீட்டாதீர்கள். சுட்.. சுட்... ஐயோ!

க..க..கணவா! உடம்பு வியர்க்க ஆரம்பித்தது. புற்கள் சிரித்தன. தடக் தடக்கென்று சப்பாத்தொலிகள் கேட்பது போல் ஒரு பிரமை உண்டாயிற்று. தூக்கம். குவனையைத் தேட ஆரம்பித்தான்.

முழங்கியது. மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது.

1989 ம் ஆண்டுக்கு

'ஆனந்தா திருக்குறட் கலண்டர்

உங்கள் இல்லங்களுக்கும், அலுவலகங்களுக்கும் ஒரு அறிவுக் களஞ்சியம்.

விலை ரூபா 33.

தயாரிப்பு:

ஆனந்தா புத்தகசாலை

226, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கடிதங்கள்

மல்லிகை தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். இரண்டு மூன்று இதழ்களில் வரும் கலாநிதி சுப்பிரமணியனின் 'சுழத்து நாவல் இலக்கியம்' தொடர் கட்டுரை பல தகவல்களை இலக்கியச் சுவைஞர்கள் அறிந்து பயன் பெறக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சுவகுமாரனின் அட்டைப் படம் வெகு நேர்த்தி. வெறும் யாழ்ப்பாணத்துச் சஞ்சிகை என்ற பெயரெடுக்காமல் பரந்த பட்டு உண்மைக் சகைஞர்களைக் கௌரவிப்பதைக் கண்டு மனதில் மகிழ்ச்சி நிறைகின்றது.

இத்தனை சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் தமிழகம் போய் இலக்கியப் படிப்பை செய்து வந்ததைச் சென்ற சஞ்சிகையில் படித்தேன். நான் இதிலொன்றும் ஆச்சரியப்படுவதில்லை. உங்களது மனத்திண்மை எனக்கு எழுத்துக்கள் மூலம் ஏற்சனவே தெரியும்.

எந்தவிதமான இருக்கண் ஏற்பட்ட வேளையிலும் தொடர்ந்து மல்லிகையை லெளயிட்டு வாருங்கள். நாங்கள் பக்கத் துணையாக என்றென்றும் நிற்போம்!

வ.வனியா,

த. ஜெயதீபன்

ஏறத்தாள ஐந்து வருடங்களின் பின்னர் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்கின்றேன். இதில் நான்கு வருடங்கள் எனது வாழ்ச்சை சலுதி அரேபியாவில் கழிந்து விட்டது.

சலுதி அரேபியாவில் வாரூப்போது அன்பர் அன்பு ஜெஹர்ஷா இடையடையே பள்ளிசையை அனுடப் பைப்பார். ஆய்னும், எனக் கருந்த பாரிய லேப்ட்டு காரணமாகவும், அதித சோய்ப்டல் காரணமாகவும் பள்ளிசையுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாது போயிற்று.

அண்மையில் தான் தாயசம் உந்தேன். வந்ததும் 'மல்லிகை ஜீவா' லைத் தேடிப் படித்து வாங்கி முழுபையாகப் படித்துவிட்டேன். 3 சவ்வைகளும், 25 சட்டுரைகளும் தங்களை முழுபையாக என்செய்ப் படம் படித்துக் காட்டின. இன்னும் பல்லாண்டு தாங்கள் வாழ்ந்து இலக்கியத்திற்கும், சமுசத்திற்கும் சேவை செய்ய வாழ்த்துகிறேன்.

1989ல் வெள்ளி விழாக் காணும் மல்லிசையின் பணம் எங்கள் பாடெட்டமாய் பள்ளி முழுதம் பரவ லேண்டும்.

எருக்கலம்பிட்டி,

எஸ். எச். நிஃமத்

இம்முறை மல்லிகை அட்டைப் படம் மிகவும் கவர்ச்சியாக அமைந்திருந்தது. வண்ணச் சேர்க்கை பிரமாதம். கிருஷ்ணராசா, முருகையன், சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோரது கட்டுரைகளும் கே. எஸ். சிவசுமாரின் பேட்டியும் நன்றாக இருந்தன. பொதுவாக ஒரு நல்ல இதழைப் படித்த நிறைவு ஏற்பட்டது.

பருத்தித்துறை,

எம். கே. முருகானந்தன்

தஞ்சாவூர் சென்று அங்கு எழுத்தாளர் டானியல் அவர்களது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள சமாதியைப் பார்த்து வந்தேன் என நீங்கள் சென்ற இதழில் குறிப்பிட்டுள்ள சம்பவத்தைப் படித்து உண்மையிலேயே மனமுருகி விட்டேன்.

ரசிகர்களின் கருத்தை அறிவதற்கு கடிதங்களைப் பிரசுரிப்பது மிகவும் முக்கியம். தொடர்ந்து உவ்விடம் வரும் கடிதங்களைத் தவறாது பிரசுரியுங்கள்.

மல்லிகையின் வளர்ச்சி பிரமிப்பூட்டுகிறது. ஆண்டு மலர் மாதம் பின்போடப்பட்டுள்ள செய்தி சரியான நடவடிக்கை. ஒவ்வொரு ஜனவரி மாதமும் மலர்களை வெளியிடுவதுதான் புத்திசாலித்தனமாகும்.

அவசரப்பட வேண்டாம். காலம் அப்படி. அரக்கப்பறக்க வேண்டுமென்பதில்லை இது இலக்கிய விவகாரம். எனவே நிதானமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றவும். மல்லிகை வாசகர்கள், சந்தாதாரர்கள் அப்படியொன்றும் பிரச்சினைகளின் தாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களல்ல.

எல்லாவற்றையும் விட உங்களை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள்.

மானிப்பாய்,

வ. தவசோதி

மல்லிகை இதழை வெற்றிகரமாக நடத்தி வரும் நீங்கள் தொடர்ந்து மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் நூல்களை வெளியிடுவதை எண்ணிப் பார்க்கும் இந்த வேளையில் உங்களது விடா முயற்சியை எண்ணி வியக்கிறேன்.

மல்லிகையில் இதுவரை வெளிவந்த கரமான சிறுகதைகளையும் ஆழமான கட்டுரைகளையும் புத்தக உருவில் வெளியிட்டால் என்ன

இன்று சூழ்த்து நவீன இலக்கியம் பற்றி யார் பேசினாலும் சரி, மல்லிகையின் பங்களிப்புப் பற்றித் தொட்டுக் காட்டாது பேச முடியாது என்ற நிலைக்கு மல்லிகையின் பங்களிப்பை ஸ்தாபித்து விட்டீர்கள்.

மட்டுவில்,

அ. யோகராசா

கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதில்ல எனது நோக்கம். சுவைஞர்களுடன் சம்பாஷிக்க, மனம் விட்டுக் கதைக்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம். பரல்பரம் ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதுடன், நமது பொதுக் கருத்தை வாசகர் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இது. இளந்தலை முறையினர் இந்தத் தளத்தை நன்கு பயன்படுத்த முன்வருவது அவர்களது இலக்கிய அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பயன் தருவதுடன் மல்லிகை வாசகர்களுக்கும் புதிய தகவல்கள் சிடைக்க ஏதுவாகவும் அமையும்.

● சம்பத்தில் தமிழகம் சென்றிருந்தீர்களே, ஜெயகாந்தனைச் சந்தித்தீர்களா?

இணுவில், ம. பாஸ்கரன்

ஒரு முறைக்கு இருமுறை சந்தித்துக் கதைத்தேன். முதல் தடவை 'நவசக்தி' நாளிதழ்க் காரியாலயத்திலும், அடுத்த தடவை ஆள்வார்பேட்டை மாடியிலும் சந்தித்தேன்.

● இக்கால சினிமாவினால்தான் சமுதாயம் சீரழிவுப் பாதையில் செல்கின்றது எனச் சிலர் கூறுகின்றார்கள். இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

மொகமட் நஸிர் பன்கொல்லாமட.

இதை மாற்றிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய சமுதாயம் சீரழிவின் எல்லைக்குப் போய்

விட்டபடியால்தான், இன்றைய கலாசாரச் சாதனங்கள் அதைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதே பொருந்தும். இந்தச் சமுதாயத்தைச் சீரமைப்பதை இனி விட்டு விட்டு, இந்தச் சமுதாய அமைப்பை முற்று முழுதாக ஒழித்துக் கட்டிப் புதிய சமூக அமைப்பொன்று தோன்றும் போதுதான் சினிமாவும் மற்றும் கலாசார சாதனங்களும் ஆரோக்கியம் பெற்றுத் திகழும்.

● டானியல் அவர்களின் சமாதியைத் தஞ்சாவூரில் பார்த்த அதே வேளை உங்களுக்கு என்ன உணர்வு வந்தது.

மன்றார், ச. ஜெகதீசன்

முதலில் அழுகைதான் வந்தது; அழுதுவிட்டேன். யாழ்ப்பாணத்துத் தெருக்களில் மக்களில் மக்களாகக் கலந்து பழகிய

ஒரு சலைஞன், அடித்தட்டு மக்களை நேசித்து, அவர்களது ஆத்ம உணர்வுகளை எழுத்தில் வடித்த தினால் சாதிக் கொழுப்பர்களின் அவதூறுகளுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்ந்து வந்த எழுத்தாளன், தமிழகத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் துயில் கொள்ளுகின்றானே என என்மனம் பரபரத்தது. ஒரு காலத்தில் இந்த சோஷலிஸ சமூக அமைப்பு நிறுவப்படும் வேளையில் அந்தச் சமூக அங்கிருந்து பெயர்க்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்து மண்ணில் மீண்டும் புதைக்கப்படும் என மனசுக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டேன். பின் சந்தி நிச்சயம் இதைச் செய்யும்.

● 'மல்லிகை ஜீவா' நூலைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் உங்களைப் பற்றிப் பல்வேறு கோணங்களில் பார்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நீங்கள் நல்ல மேடையே பேச்சாளர் எனக்கேள் விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த விஷயம் சம்பந்தமாகக் கட்டுரை ஒன்றும் இடம்பெறவில்லையே? கொழும்பு - 6, ஆர். மனோகரன்

மணிவிழாக் குழுவினரைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி. இது பற்றி யாரிடமாவது அவர்கள் சேட்டிருக்கலாம். கட்டுரை நேர காலத்திற்கு வந்திருக்காமல் போயிருக்கலாம்.

● தொடர்ந்து இத்தனை வருடங்களாக மல்லிகையைத் தன்னந்தனியாய் நடத்தி வருகிறீர்களே, இதில் லாபமா—நட்டமா? வெளிமட, அ. முகம்மது கனி

இலக்கியத் துறையைப் பொறுத்தவரை லாப—நஷ்டக் கணக்குப் பார்க்கக் கூடாது. எதற்குமே கலங்காத மன ஓர்

மம் வேண்டும். மல்லிகையையும் என்னையும் மிக நெருக்கமாக நேசிக்கும் பலர் நாடு முழுவதும் பரவியுள்ளனர். நெருக்கடி காலகட்டங்களில் அதைச் சூசகமாகப் புரிந்து கொண்டு உதவி வருகின்றனர். எனவே லாப—நஷ்டக் கணக்கிற்கு இங்கு இடமேயில்லை.

● கவிஞர் கண்ணதாசனை நேரில் கண்டு பேசியுள்ளீர்களா? அவரது பாடல்களில் உங்களுக்குப் பிடித்த பாடல்கள் என்ன?

கைதடி, ம. முத்துராஜா

இரண்டு தடவைகள் சென்னை யில் சந்தித்து உரையாடியிருக்கின்றேன். 'கடவுள் மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும்', 'புல்லாங்குழல் கொடுத்த மூங்கில்களே' எனக்குப் பிடித்தமான பாடல்களாகும்.

● தமிழகத்தில் இன்று நிறையச் சஞ்சிகைகள் வெளிவருகிறதாமே அவைகளைப் படித்தீர்களா?

கரம்பொன், க. இந்திராணி

சென்னையில் தங்கிய 19 நாட்களும் நான் தெருக்களில் சுற்றிய நேரந்தான் அதிகம். சிறிய பெட்டிக் கடைகளில் தொங்கியபடி காட்சி தரும் அனேக சிற்றிலக்கிய ஏடுகளையும் இங்கு வராத சஞ்சிகைகளையும் தான் பொரும்பாலும் வாங்கிப் படித்தேன். அடைய்ப்பா! எத்தனை வகை, எத்தனை வண்ணம்! ஆனால் உள்ளே சரக்குத்தான் ஒன்றுமில்லை!

● 'கரிசல் காட்டு' எழுத்தாளர் கி. ராஜ நாராயணனைச் சந்தித்துள்ளீர்களா?

கோப்பாய், க. நவம்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பானையங்கோட்டையில் சந்தித்தேன். எனது இனிய நண்பர் ஓட்டப்பிடாரம் ஆ. குருசுவாமியினுடைய மகனின் திருமணத்திற்கு அவரும் வந்திருந்தார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவருடன் கலந்துரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

● புதிய புதிய புத்தகங்கள் இன்று இங்கு வெளிவருகின்றன எனப் பத்திரிகைச் செய்திகளில் படிக்கிறோம். ஆனால் என்னைப் போன்றவர்கள் மேற்படி நூல்களைக் கண்ணால் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. என்ன செய்யலாம்?

பசறை, க. கனகராஜன்

இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. கடந்த ஜூலை மாத மல்லிகைத் தலையங்கத்தில் இதைப் பற்றியே குறிப்பிட்டிருந்தேன், பிரதேசம் கடந்து இருக்கும் உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் உதவ முடிவு செய்துள்ளேன். புத்தகத்தின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அதற்குரிய தொகையை அனுப்பினால் மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் உங்களுக்கு அந்த அந்த நூல்களைத் தபாலில் கிடைக்கச் செய்வேன்.

● நீங்கள் இலக்கியத்திற்காக பாடுபடும் சிரமங்களில் கைதந்து உதவக் கூடிய ஆத்ம நண்பர்கள் இருக்கிறீர்களா?

மாதகல், ந. தவேந்திரன்

இந்த இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளில் மல்லிகை வெளியீட்டுக்காக எத்தனையோ இலட்ச ரூபாய்களைச் செலவு செய்திருப்பேன். 'கடந்த இரண்டு' வருடங்களாக மல்லிகைப் பந்தல், புத்தக வெளியீட்டுக்காக எத்தனையோ ஆயிரங்களை முதலீட்டி ரூப்பேன். நான் வசதிபடைத்த

வனல்ல. எனது நீடிய அசுர உழைப்பைத்தான் நான் நல்கியுள்ளேன். என்னையும் இலக்கியத்தையும் விசுவசிக்கும் நெஞ்சங்கள் தான் இத்தனையும் தந்துவின. அந்த ஆத்ம நண்பர்களை மனசிற்குள் வணங்குகின்றேன்.

● சில இலக்கியக் கூட்டங்களில் உங்களது வருகை இடம் பெறுவதில்லையே! உங்களையும் பந்தா பற்றிக் கொண்டுவட்டதா?

நவாலி, ஆர். செல்வபா

இலக்கிய உலகில் சிலர் இருக்கிறார்கள். விளம்பரத்தில் தங்களுது பெயர் இடம் பெற்றால் தான் கூட்டங்களுக்குப் போவார்கள். இவர்கள் வெறும் பிரமுகர்கள்; இலக்கிய நேசிப்பு அற்றவர்கள். நான் அழைக்கப்படும் அநேக கூட்டங்களுக்குக் கண்டிப்பாக வந்தே தீருவேன். இதில் கஷ்டம் என்னவென்றால் நான் வெறுமனே இலக்கிய காரனல்ல; பல சோலிக்காரன். சில சமயங்களில் ஊரில் இருப்பதில்லை. சில நேரங்களில் வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதுண்டு. என்ன இருந்தாலும் இலக்கியக் கூட்டங்களே எனது முதல் கவனிப்பாகும்.

● ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் குறுணிக்கணக்கில் எழுதுகிறார்கள், கூடைக் கணக்கில் பேசுகிறார்கள்' இவ்வாறு கொழும்பில் வெளிவரும் பத்திரிகை ஒன்றில் கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றதே, அதுபற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

அன்னங்கை, செல்வி த, ரதி

வேறெந்த ஆதரவு மற்ற காலத்தில் வெறும் நா ஒன்றை வைத்தே மக்கள் மத்தியில்

பிரசாரம் செய்து ஈழத்து இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்க முயற்சித்தவர்கள்தான் இங்கு வாழும் எழுத்தாளர்கள் சிலர் பேசிப் பேசியே காலம் கடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பான்மையான சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் தமது சொந்தப் பணத்தையே மூலதனமிட்டு தமது படைப்புக்களை வெளியிட்டு நஷ்டமடைந்துள்ளதையிட்டும் நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். குறை சொல்லுவது எளிது. அதேசமயம் சாதனைபடைத்த எழுத்தாளர்களும் இந்த மண்ணில்தான் வாழுகின்றனர்.

● சமீப காலமாக டானியல் அவர்கள் பெற்றுவரும் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது, எதிர்காலத்தில் டானியலையும் அவரது எழுத்துக்களையும் அறிந்திராத ஒருவர் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றி எதுவுமே அறிந்திருக்கவில்லை என்று கூறக் கூடிய நிலை உருவாகலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். சமகாலத்தவர் என்கின்ற முறையில் உங்களது கருத்து என்ன?

கைதடி. ககந்தி உண்மை. டானியலின் எழுத்துக்களைப் படிக்காதவர், அவரைப் பற்றிய கருத்து இல்லாதவர் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப் பேசுவதற்கு எந்த விதமான தகுதியுமற்றவர் என்பதே எனது கருத்தாகும்.

தமிழகத்துத் தேர்தல் களம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? நாயன்மார்கட்டு, செல்வி மயூரிகா

ஓரே குழப்பமாக இருக்கிறது. யார் யாருடன் கூட்டு என்பதே இன்னமும் தெரியவில்லை. நிச்சயம் ஜனவரி கடைசியில் தேர்தல் என்பது உறுதி. என்னைப் பெறுத்தவரை கலைஞர் தான் அடுத்த முதல்வர் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

● உங்களது இலக்கியத்துறை ஆரம்பகால நண்பர்கள் யார், யார்?

வவுனியா, எம். ரகுபதி அ. ந. கந்தசாமி, எஸ். பொ. சில்லையூர், நிருபர் செல்லத்துரை, த. ராஜகோபால், பிரேம்ஜி, டானியல், ரகுநாதன், கணேசலிங்கன், கனக செந்திநாதன் போன்றோர்கள்.

● நீண்ட கால இடை வெளியின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்களத் திரைப்படங்களில் காண்பிக்கப்பட்டனவே, இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ஊரெழு, இ. தமிழ்மாணன் நல்ல அம்சம். பக்கத்து வீட்டுச் சகோதரர்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் முயற்சி. என்னதான் சொன்னாலும் ரி. விடில் பார்க்கும் சிங்கள 'டெலி டிராமா' என் மனசைக் கவர்ந்த அளவிற்கு, சிங்களச் சினிமாப்படங்கள் கவரவில்லை.

இச்சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS

Wholesale & Retail

Dial: 26587

TO
E. SITTAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.J 101/NEWS/BR

Dealers in :

Timber Plywood & Kempas

Phons: 24629
548445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**